Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1686 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 28 septembrie 1954

IN NUMARUL DE AZI:

R. P. R. are dreptul și trebuie să facă parte din O. N. U.

ZIARELE AU PUBLICAT duminică Declarația Guvernului Republicii Populare Romîne cu privire la cererea de admitere a țării noastre ca membru al organizației Națiunilor Unite.

De aproape 7 ani R.P.R. a cerut să i se restabilească dreptul legitim de a fi reprezentată în O.N.U. Incă în anul 1947, Romînia a depus cererea de admitere ca membru al O.N.U., acceptînd toate prevederile cuprinse în Carta Națiunilor Unite. La 12 octombrie 1948 și mai tîrziu, la 25 iunie 1952, guvernul romîn și-a reafirmat cererile ca Romînia să fie admisă ca membru al acestui organism internațional, reînnoindu-și angajamentele de a accepta și respecta cu strictețe prevederile Cartei Națiunilor Unite.

Carta Națiunilor Unite prevede că poate fi admis în O.N.U. orice stat pașnic care dezvoltă relații prietenești între națiuni și care acceptă obligațiile Cartei.

Guvernul romîn a îndeplinit și îndeplinește cu consecvență condițiile prevăzute în Carta O.N.U. De la încheierea tratatului de pace și pînă astăzi, țara noastră a dezvoltat multilateral relațiile prietenești și de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică, elibeeratoarea patriei noastre, a întărit în permanență legăturile cu China populară, cu țările de democrație populară și cu numeroase alte state. In relațiile sale cu țările capitaliste, țara noastră pornește de la principiul că deosebirile de orînduire socială nu pot constitui o piedică în dezvoltarea relațiilor normale între popoare și se străduiește să lărgească colaborarea activă cu aceste țări pe baza avantajilor reciproce și a respectării independenței și suveranității naționale. Intreaga politică externă a statului nostru — politică consecventă de pace — a fost și este îndreptată spre realizarea acestor nobile țeluri înscrise în Carta Națiunilor Unite.

In problemele fundamentale ale zilelor noastre — menținerea și apărarea păcii și preîntîmpinarea primejdiei unui nou război — poporul romîn s-a spus răspicat cuvîntul.

In repetate rînduri, poporul nostru a făcut cunoscut întregii lumi punctul său de vedere în problemele apărării păcii și securității internaționale. La 1 august 1954 a fost dată publicității declarația guvernului R.P.R. cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva. Această declarație a reafirmat dorința poporului romîn ca în noile condiții create de micșorarea încordării internaționale, să fie soluționate problemele coreeană și germană, problema interzicerii armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă, problema reducerii armamentelor și a efectivelor forțelor armate.

Prin politica sa de pace, guvernul R.P.R. este ferm convins că are dreptul de a fi reprezentat în O.N.U.

In politica sa externă guvernul nostru este călăuzit în permanență de principiul coexistenței și colaborării pașnice cu toate statele indiferent de structura lor politică sau socială. Republica Populară Romînă la parte la peste 500 de convenții internaționale, încheiate în diferite domenii, participînd la un număr important de organizații internaționale, printre care și instituții specializate ale O.N.U. Recunoscînd dreptul Romîniei de a fi admisă în O.N.U., cea de a 8-a sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U. a adoptat o rezoluție favorabilă admiterii Romîniei în Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură — U.N.E.S.C.O.

Fără a face parte din O.N.U. țara noastră a respectat și respectă obligațiile ce-i revin în relațiile pe plan internațional și luptă pentru soluționarea pe cale de tratative a problemelor litigioase nerezolvate.

Politica de pace și colaborare internațională a țării noastre subliniază în mod grăitor dreptul legitim al țării noastre de a face parte din O.N.U. Acest drept a fost recunoscut și de personalitățile politice din alte numeroase țări.

Peste puțin timp, la 24 octombrie 1954, Organizația Națiunilor Unite va aniversa 9 ani de la constituirea ei. In acești ani O.N.U. ar fi putut obține succese importante dacă în componența ei ar fi intrat o serie de state. Faptul că astăzi, la 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, în O.N.U. nu sînt reprezentate țări ca R. P. Chineză, Ungaria, Bulgaria, Romînia, Albania, R. P. Mongolă, Finlanda, Italia, Austria și altele constituie o știrbire adusă principiului universalității Organizației Națiunilor Unite.

După cum se știe problema admiterii de noi membri în O.N.U. a constituit obiectul a numeroase discuții în cadrul sesiunilor Adunării Generale. Delegația Uniunii Sovietice la O.N.U. a susținut cu tărie principiul echitabil al primirii simultane a tuturor țărilor care au depus cereri de intrare în O.N.U. Dar pînă în prezent ca urmare a obstrucției și piedicilor puse de diplomația S.U.A., a fost împiedicată primirea în O.N.U. a statelor mai sus menționate, care numără aproape jumătate din populația globului. Mai mult decît atît, călcînd în picioare normele juridice unanim cunoscute, Statele Unite și unii din partenerii lor condiționează admiterea în Organizația Națiunilor Unite de orînduirea politică internă a statelor care au depus cererile respective.

Desigur că situația intolerabilă creată de reprezentanții unor țări care vor să promoveze o politică de discriminare față de aceste state a căror orînduire socială nu este pe placul monopolurilor americane și de favoritism față de alte state, nu poate decît să prejudicieze prestigiul O.N.U.

La sesiunea trecută a Adunării Generale O.N.U. delegația Uniunii Sovietice a făcut o nouă propunere în chestiunea admiterii de noi membri în O.N.U. Această propunere pornește de la faptul că neprimirea pînă în prezent a Ungariei, Bulgariei, Romîniei, Finlandei și Italiei se află în contradicție cu obligația pe care multe state membre fondatoare ale O.N.U. și le-au asumat în cadrul tratatelor de pace încheiate cu aceste cinci țări încă în 1947. Iată de ce Uniunea Sovietică a propus ca o primă măsură să se rezolve problema admiterii simultane a celor cinci țări. Poporul romîn a salutat cu multă bucurie propunerea sovietică, considerînd-o drept o nouă și puternică manifestare a sprijinului pe care marea Uniune Sovietică îl acordă admiterii Romîniei și altor țări în O.N.U.

Poporul nostru așteaptă rezolvarea favorabilă și neîntîrziată a cererii sale îndreptățite de a fi reprezentată la O.N.U. Țara noastră va face și în viitor tot ce depinde de ea pentru consolidarea păcii în sud-estul Europei și în întreaga lume. Dar poporul romîn consideră că în Organizația Națiunilor Unite trebuie să se pună capăt atitudinii discriminatorii față de cererea Romîniei și, în conformitate cu țelurile Națiunilor Unite, să se hotărască primirea Republicii Populare Romîne în O.N.U. Această hotărîre poate constitui o contribuție reală la eforturile pentru destinderea încordării internaționale, pentru triumful cauzei păcii în întreaga lume.

In întîmpinarea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie

FIECARE TINĂR—LUPTĂTOR ENTUZIAST IN INTRECERE!

TOȚI TINERII AU ANGAJAMENTE CONCRETE

PITEȘTI (de la trimisul nostru).— Zilele trecute, tinerii muncitori de la fabrica de piele și încălțăminte „Tudor Vladimirescu" din Pitești și-au luat însemnate angajamente în întrecerea socialistă în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie.

Utemistul Borțoi Ion de la secția tălpuit va da zilnic peste plan 2 perechi bocanci la operația fixat talpa I, iar utemistul Preda Alexandru, 3 perechi de bocanci la operația fixat talpa II.

Colectivul format din utemiștii Neacșu Viorica, Trofim Paraschiva, Epure Dumitra și tovarășa Nodescu Maria și-au luat angajamentul să-și depășească planul la pregătirea fețelor pentru cusut cu 100 perechi zilnic.

La secția croit, utemistul Pătru Aristide va realiza zilnic peste plan 3 perechi fețe și va economisi 30 dm^2 de piele.

Numeroși tineri și-au luat angajamentul de a extinde aplicarea metodei Lidiei Savelieva a controlului pe fiecare fază de operație. Tov. Anghel Ion și-a luat angajamentul ca prin aplicarea metodei Lidia Savelieva să-și depășească zilnic planul cu 50 perechi încălțăminte la operația frezat și să îmbunătățească calitatea produselor sale cu 2 la sută.

In întrecerea pentru titlul de „cel mai bun muncitor la trasul pe calapod" pe întreprindere, s-au stabilit obiectivele depășirea planului zilnic cu 2 perechi încălțăminte la operația tras pe calapod și îmbunătățirea calității produselor cu 2 la sută față de sarcinile de plan. Pentru a veni în sprijinul secției tras pe calapod, utemista Bratu Ioana și tov. Șerban Maria și-au luat angajamentul să livreze zilnic cu 100 de tălpi și sub tălpi riituite mai mult decît sarcina planificată.

Numeroși alți tineri și-au luat angajamentul să dea importante cantități de produse peste sarcinile ce le revin. Angajamentele tinerilor de la fabrica de piele și încălțăminte „Tudor Vladimirescu" vor contribui ca această întreprindere să dea peste plan pînă la 31 octombrie, bocanci pentru adulți și copii, căpestre pentru cai și alte produse, în valoare de 36.000 lei. De asemenea, economiile pe care colectivul de muncitori de la fabrica „Tudor Vladimirescu" s-a angajat să le obțină, reprezintă suma de 85.000 lei.

VA CURGE MAI MULT OȚEL LA REȘIȚA

REȘIȚA (de la trimisul nostru). — Cele 5 brigăzi utemiste precum și numeroși tineri din secția motoare electrice a Uzinei de utilaj petrolifer din Reșița, s-au adunat sîmbătă după terminarea lucrului într-o consfătuire în care au hotărît ca din cele trei sortimente noi de bunuri de larg consum luate ca angajament de întreprindere, două să fie realizate de către tinerii secției. Ei vor contribui și la îndeplinirea angajamentului de a realiza 100.000 lei economii.

Tinerii din secția motoare electrice și-au luat angajamentul să termine 28 motoare electrice de 28 Kw. cu 3 zile înainte de termen și să execute produse de larg consum în valoare de 80.000 lei.

Utemiștii din cele 3 organizații de bază și tinerii din hala nouă a uzinei de utilaj petrolifer, s-au întrunit pe sector după terminarea lucrului. Tinerii strungari și lăcătuși s-au angajat să execute unul din cele 5 compresoare de 45 metri cubi luate ca angajament de întreprindere, precum și 3 reductoare de 90 H. P.

De asemenea ei vor obține economii în valoare de 20.000 lei. In afară de angajamentul luat de întreprindere, ei au hotărît să execute 100 perechi piese pentru turbobur peste plan și 3 unități de pompaj. Tinerii din secția sculărie a uzinelor s-au angajat să execute 50 de brichete și să economisească 20.000 lei.

Și tinerii oțelari ai Combinatului Metalurgic-Reșița și-au luat angajamente importante în întîmpinarea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie. In cadrul consfătuirilor de brigăzi, tovarășul Jemănaru Adam, s-a angajat în numele brigăzii pe care o conduce, să obțină pînă la 7 Noiembrie o depășire medie a normei zilnice de 2 la sută la oțel și să dea 5—6 șarje rapide. Brigada lui Popa Ion, fruntaș în întrecerea socialistă de la cuptorul nr. 3, va elabora 26 șarje rapide. Tov. Marcu Ilie, în numele brigăzii fruntașe în întrecerea socialistă care lucrează la hala de turnare, s-a angajat să depășească norma cu 25 la sută. Brigada fruntașă în întrecerea socialistă a tovarășilor Bușan Lazăr, Niculescu Nicolae, Niță Constantin și Judea Alexandru, tot din hala de turnare, s-a angajat să obțină o depășire de normă între 27—35 la sută, să înlăture scurgerile și erupțiile și să realizeze economii de minereu neferos.

In întîmpinarea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, tinerii din „Cetatea de foc", vor da mai mult oțel, mai multe agregate, mașini, piese și bunuri de larg consum.

TOT MAI MULT CARBUNE PESTE PLAN

Muncitorii de la mina „Rafira", bazinul carbonifer Comănești, s-au angajat să dea peste plan mereu mai mult cărbune și să realizeze o economie de 76.500 lei. Minerii de la „Rafira" vor mai da peste plan pînă la data de 30 octombrie o însemnată cantitate de brichete. Pentru a-și aduce contribuția la îndeplinirea angajamentelor luate, comitetul organizației de bază U.T.M. și-a propus în planul de măsuri organizarea a două brigăzi și extinderea aplicării metodei graficului ciclic la încă două brigăzi. În ședința care a avut loc, brigada utemistă condusă de Bobeica Ion s-a angajat să experimenteze introducerea metodei graficului ciclic. Primele succese obținute sînt o garanție a îndeplinirii angajamentelor. Colectivul minei „Rafira" a dat pînă acum peste plan 8 tone cărbune.

BUNURI DE LARG CONSUM DIN RESURSE LOCALE

Hotărîți să întîmpine cu importante succese în producție Congresul al II-lea al Partidului și ziua de 7 Noiembrie, tinerii cazangii din brigada utemistă condusă de tov. Gheorghe Neagu de la Complexul „Grivița Roșie" din Capitală s-au angajat ca pînă în ziua deschiderii Congresului, să dea peste plan un nou cazan de locomotivă. Tinerii din brigada condusă de utemistul Radu Victor din secția sculărie s-au angajat că operațiile ce revin brigăzii pentru cele 10 mașini pneumatice și 100 șublere pe care secția trebuie să le dea peste plan, le vor face cu 10 zile înainte de termen. Tinerii din secția bunuri de larg consum și-au luat angajamentul ca pînă la 30 octombrie să producă din resurse locale, diverse articole în valoare de 150.000 lei. Ei vor lucra pînă la această dată cuțite pentru rindea de diferite dimensiuni, 2500 dălți tîmplărie, 2000 șpilere și 1000 osii pentru căruțe de tip greu. Ei își vor îndeplini cu cinste angajamentele luate. Despre aceasta ne vorbește recenta lor realizare: 340 bucăți osii de căruțe, din cele 1000.

Utemistul Buzatu Constantin din brigada tovarășului Ilie Ghiță, și-a luat angajamentul să execute singur peste plan, robineții necesari unui vagon, fără a cere materiale de la magazie, folosind în acest scop deșeuri. Nu au trecut decît cîteva zile și tînărul Buzatu și-a realizat angajamentul în proporție de 20 la sută. În curind, brigada sa va da peste plan robineți pentru două vagoane.

Comitetul organizației de bază U.T.M. și-a propus să extindă folosirea metodei Lidia Corabelnicova. În vederea ridicării cunoștințelor profesionale ale tinerilor, la secțiile fierărie și strungărie se vor deschide în curînd două cursuri de minim tehnic, la care vor participa peste 40 de tineri. Se vor organiza de asemenea 6 conferințe tehnice despre metodele de muncă sovietice, reducerea rebuturilor, căile de descoperire a rezervelor interne etc. Numărul brigăzilor utemiste va fi mărit în această perioadă cu încă cinci, iar al posturilor utemiste de control cu încă patru. Reorganizarea brigăzilor și instruirea lor va da un nou avînt muncii acestora.

C. ANDREESCU

PE SCURT

Tinerii de la întreprinderea „Tehnometal" din raionul Grivița Roșie, și-au propus să repare un tractor, pe care-l vor da spre folosință gospodăriei de stat Mogoșoaia.

Brigada utemistă din secția energetică, de la uzinele „23 August" și-a luat angajamentul ca pînă la 30 octombrie să recondiționeze 2 motoare electrice.

La uzinele „21 Decembrie" tinerii și-au luat angajamentul să facă economii de materiale în valoare de 35.000 lei.

Tineretul uzinei „Semănătoarea" și-a luat angajamentul să dea 2 secerători-legători peste plan.

In cinstea celui de al doilea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, muncitorii din întreprinderile industriei locale din Capitală, vor produce pînă la 30 octombrie 700 kg. vase de aluminiu, 700 kg. bidoane de untură din tablă cositorită etc.

CURAJ OSTĂȘESC

Parcă era în povestea biblică despre vremurile întunecate de dinainte de facerea lumii: totul înecat în apă și-n beznă. Vîntul răscolea cerul și apa. Și în mijlocul nopții între cerul întunecat și pămîntul răspîntrus de ape, se mișcau patru oameni. Patru grăniceri căutîndu-și repede drum — înainte, spre rambleul căii ferate, de-a dreptul peste smîrcuri și lacuri vremelnice, peste drumuri desfundate de care, peste orezării, peste cîmpuri de apă, fără ocol și fără popas pentru răsuflet.

S-au apropiat tîriș de rambleu. Clisa vîscoasă se lipea de cizme, de pantaloni, de pufoaice.

Doi au trecut dincolo, doi au rămas de partea astălaltă. Și s-au pus pe așteptat, ca în pîndă.

Să fi trecut vreo cincisprezece minute de așteptare, cînd caporalul Ispas auzi semnalul stabilit cu comandantul. Insemna că pe partea aceea se arătaseră „lepurașii" dar nu ajunseseră destul de aproape. Inainte de a trece dincolo, mai cercetă odată terenul din dreapta rambleului. Cînd era gata să pornească, observă mișcare la cîțiva zeci de metri în față.

Iscoada vrăjmașă înainta foarte încet, ca melcul. Se silea să nu facă zgomot. Și minutele se scurgeau cu o lene împămîntoare. Ispas însă aștepta cu răbdare asemenea iscusitului vînător de cocoși de munte. Ii mai despărțeau doar vreo 20 de metri cînd Ispas îi somație îndbușită a comandantului de dincolo de rambleu. Și n-a mai apucat să audă ce se petrece acolo, că spionul de zgomot, se pustisi sau încercă să o ia la sănătoasa peste cîmp. Ispas somă și trase o rafală scurtă pe deasupra. Spionul se trînti la pămînt. Apoi deschise focul. Primele gloanțe zburară atît de aproape încît Ispas simți la ureche mișcarea aerului tulburat. Un fior ca de ghiață îi străbătu tot trupul. Parcă i se înfipsese undeva sub coaste o ghiară și-l strîngea: frica.

O clipă sentimentul acela îl îngrozi. Apoi îl cuprinse rușinea la gîndul că teama l-ar putea face să dea îndărăt, să lase să-i scape dușmanul. Ce vor gîndi tovarășii despre el?

Decît rușinea mai bine... Și ghiara aceea își slăbi strînsoarea. Și un val de căldură îi cuprinse tot trupul. „Stăpînește-te. Stăpînește-ți nervii. Dușmanul încolțit e ca un cîine turbat! Acționează cu calm!" parcă-i poruncea vocea propriei lui conștiințe. Și Ispas simțea cum i se împrăștie în tot trupul liniștea, stăpînirea de sine. „Vasăzică, acesta este curajul!"

Furtuna aceasta se petrecuse în sufletul lui Ispas în cîteva clipe, ca ploile torențiale de vară, iuți și înspumate, după care cerul apare curat ca cel mai limpede și mai curat dintre cristaluri.

„Acum să vedem care pe care, cîine blestemat" își spuse Ispas. Apoi își schimbă locul. Se afundă mai adînc în noroi. Ținti. Pocnetul armei se împrăștie hăulind peste ape. O icnitură surdă vesti că glonțul fierbinte nu-și greșise ținta. Indată însă banditul trase din nou și Ispas simți ca o arsură în umărul stîng. Lupta aceasta era un adevărat duel.

Ispas ordonă tovarășului său, soldatul Marin, să facă tîriș un ocol, să iasă în coasta banditului și să acționeze de acolo cu foc. Apoi ținti iară îndelung locul știut și trase. Aproape imediat spionul răspunse de alături.

Iși schimbase și el locul. Ispas își dădu seama că are de-a face cu un trăgător iscusit.

„Ți-ai dat tu toată silința la școala stăpînilor tăi, dar aici, pe pămînt străin și dușmănos ție, îți tremură mîna" — gîndea Ispas. „Oi fi tu țintaș bun, dar ți-oi arăta că-s și mai bun, și-am să te bat și cu glonțul și cu viclenia".

Ispas își desbrăcă încet pufoaica. Iși propti bine arma pe pămînt. Apoi, cu ochii țintă înainte, asvîrli într-o parte pufoaica. Cînd haina fluturîndă, nu se așternuse încă pe pămînt, răbufniră două detunături una după alta. Așa cum se așteptase Ispas. Dar ca un ecou apropiat multiplicînd-o răsună o rafală de automat. Apoi liniștea sfîșiată pentru o clipă se așternu din nou parcă mai adîncă. Doar din marginea orezăriei unde se aciuise spionul se auzea un zgomot slab și întrerupt, ca un horcăit de moarte. Ispas ținti din nou și trase încă un foc; dar spionul nu mai răspunse.

Să știe dușmanii, că nu le-o prii pămîntul patriei!

PETRE CONSTANTINESCU

Campionatele internaționale de atletism ale R.P.R.

Ieri au luat sfîrșit întrecerile din cadrul celei de a VII-a ediții a Campionatelor internaționale de atletism ale R. P. R. Campionatele s-au desfășurat sub semnul prieteniei dintre sportivii celor 15 țări participante, fiind o măreață demonstrație a dorinței de pace și înfrățire între sportivii lumii.

Ziua a doua

Prima probă din cadrul zilei a II-a — aruncarea discului-femei — ne-a adus satisfacția unei victorii valoroase. Maestra sportului Lia Manoliu (R.P.R.) a reușit să

Cîștigătorul probei de triplu salt, V. Zăvădescu (R.P.R.)

se claseze pe primul loc, cu o aruncare de 42,10 m.

Proba de săritură în lungime-băieți, a fost cîștigată de atletul polonez S. Iwanski, cu o săritură de 7,14 metri.

Spectatorii au așteptat duminică cu multă nerăbdare desfășurarea cursei de 3000 m. obstacole. În ultima parte a cursei, spectatorii au încurajat pe atletul bulgar Peter Spasov care avînd un finiș extrem de puternic a trecut primul linia de sosire, timpul înregistrat de el fiind de 9:03.2.

Gizela Kohler (R. D. Germană) a reușit să cucerească duminică încă două medalii de aur în probele de 80 m. garduri (cu timpul de 11,2 sec.) și 200 m. plat (cu timpul de 24,8 sec.).

Confirmînd așteptările, în finala probei de 100 m. plat băieți René Bonino (Franța) s-a clasat pe primul loc, cu timpul de 10,6 sec.

Finala probei de 400 m. plat băieți l-a decis cîștigător pe atletul francez J. Goudeau (cu timpul de 47,6 sec.).

Săritorul de prăjină Victor Sillon (Franța) a reușit să treacă stacheta înălțată la 4,25 m., ocupînd primul loc.

Sprinterii francezi în proba de 4x100 m. bărbați (Bonino, Marin du Gard, Derederian, Haarhoff) — campioni ai Europei — au cîștigat această probă cu timpul de 41,7 sec. Pe locul II s-a clasat echipa R.P.R. (Prisiceanu, Măgdaș, Stoenescu, Pop) cu timpul de 41,8 sec.

Gabriel Georgescu (R.P.R.) a fost al doilea atlet romîn care duminică a reușit să cucerească încă o medalie de aur. Aruncarea sa — (15,83 m. — l-a situat pe locul I.

Ziua a treia

Prima finală care a început ieri a fost cea de aruncare a ciocanului, terminată cu victoria maghiarului Csermak care a reușit să arunce de două ori peste 60 de metri.

Renumitul alergător din Danemarca, Gunard Nielsen, clasat al doilea la campionatele Europei a decis cursa de 1500 m. plat în favoarea sa.

La 110 m. garduri victoria a revenit surprinzător olandezului Nederhand, cu timpul de 14,8 secunde. Reprezentantul nostru Ion Opriș a luat parte și în finală a condus o parte a probei apoi, din cauza unui accident a fost nevoit să abandoneze.

Cu ropote de aplauze au răsplătit miile de spectatori victoria lui V. Zăvădescu asupra atletului polonez Weimberg. V. Zăvădescu a stabilit cu săritura de 15,09 m. un nou record al țării noastre și a cîștigat mult rîvnitul titlu de campion internațional de atletism al R.P.R.

Maghiarul Klics a cîștigat aruncarea discului cu performanța de 50,94 m. El reușește în felul acesta să cîștige pentru a șaptea oară consecutiv titlul de campion internațional de atletism al țării noastre. O asemenea performanță nu a mai fost obținută decît de un singur atlet, Ion Soeter, care a cîștigat de șapte ori victoria în Campionatele internaționale de atletism ale țării noastre.

Tînăra și talentata noastră atletă Iolanda Balaș și-a învins cu multă ușurință toate adversarele, cîștigînd întrecerea cu performanța de 1,63 m.

În ultima zi a întrecerilor au mai ieșit învingători *Martin du Gard* (Franța) la 200 m. plat cu 21,6 secunde, *Edith Treybal* (R.P.R.) la 800 m. plat cu 2'6"6/10, *Iogerssen* (Danemarca) la 10.000 m. plat și echipa de ștafetă a Franței la ștafetă 4x400 m. băieți.

Se desfășoară proba de 800 m. plat femei. In frunte se află atleta Edith Treybal (R.P.R.).

După zeci de kilometri

...Și iată că a sosit și clipa mult așteptată. Încă de la plecare atleții romîni imprimă un ritm foarte rapid alergării. Calm ca și în fața eprubetelor din laboratorul Universității de Chimie „Humbold" unde studiază, Meyer aleargă liniștit undeva în mijlocul plutonului. După kilometrul 20, atletul german Meyer începe bătălia hotărîtoare depășindu-și unul după altul adversarii. De aici încolo, pînă la sosire, Meyer va parcurge de unul singur restul distanței.

Meyer nu va uita niciodată cu cîtă căldură l-au aplaudat zecile de mii de spectatori romîni, care răsplăteau în felul acesta efortul depus de el pentru cîștigarea victoriei. S. Meyer a parcurs cei peste 42 km. în 2 h, 31"47" 8/10 adăugînd totodată cel de al patrulea titlu cîștigat de atleții din R. D. Germană.

Spre un nou record

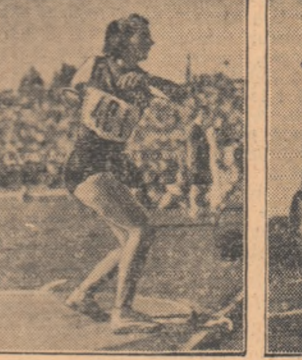
De la întîlnirea de atletism dintre atleții romîni și olandezi s-au scurs doar cîteva luni. Imi amintesc declarația fostei recordmene mondiale Fany Blanchers-Koen făcută atunci, în care rezerva cîteva cuvinte și pentru tînăra noastră atletă Iolanda Balaș:

— Aveți în Iolanda Balaș o mare speranță a atletismului mondial, a declarat celebra atletă. Spusele ei încep să fie confirmate de către Iolanda Balaș, de la concurs la concurs.

Cea mai tînără maestră a sportului din Republica Populară Romînă, Iolanda Balaș a știut să ducă la campionatele Europei gloria săritorilor noștri de înălțime, care s-au afirmat în ultimul timp printre cei mai buni din lume. La aceste întreceri Iolanda Balaș a cucerit medalia de argint, întrecînd atlet de valoare mondială.

La campionatele internaționale de atletism ale țării noastre de anul acesta. Iolanda Balaș ne-a adus din nou satisfacția unei frumoase victorii, cucerind cu performanța de 1,63 m. medalia de aur a celei de a VII-a ediții a campionatelor internaționale.

Visul Iolandei Balaș este să treacă cît mai curînd granița celor 1,70 metri și apoi... tot mai sus, spre recordul lumii.

Cîștigătoarea probei de aruncare a discului, Lia Manoliu (R.P.R.).

Ciocanul aruncat de Iosif Czermak (R. P. Ungară) se va opri la 60,82 m.

Oaspeții despre întreceri

LA HOTELUL unde se află oaspeții. Iat-o, într-un grup de admiratori pe talentata atletă din R.D. Germană, Gizela Kohler care nu mai pridiđea cu răspunsurile. Și, ce-i drept, întrebările curgeau cu nemiluita: cum a fost cursa de 80 m. garduri? Dar finala în proba de 200 m. plat?

...„Ambele probe au fost deosebit de disputate. E. Steurer (Austria) și Ana Șerban au fost adversare foarte valoroase. Dar vreau să spun și altceva. Sînt foarte fericită că am reușit să cîștig 3 medalii de aur. Pentru aceasta, un mare merit îi revine... publicului dumneavoastră, care m-a încurajat tot timpul și căruia îi mulțumesc din inimă".

Declarația lui Victor Sillon (Franța) este următoarea: „Nu vreau să vorbesc despre victoria mea, deoarece performanța nu este cea mai bună. Despre reprezentantul țării dvs., Mircea Dumitrescu trebuie să spun că are mari posibilități. Posedă mult „simț" al trecerii peste ștachetă. Și, ceea ce e mai îmbucurător, este faptul că Mircea Dumitrescu este tînăr. Are în față ani care, dacă-i va folosi așa cum trebuie (aci, atletul francez s-a referit la antrenamente regulate, metodice, la faptul că săritorul nostru M. Dumitrescu trebuie să fie supraveghiat îndeaproape de un antrenor) îi vor aduce satisfacția multor victorii".

Sfat agrotehnic

Să facem cît mai multe arături adînci de toamnă

Întregul nostru popor muncitor își intensifică eforturile în muncă pentru a întîmpina cu cinste cel de al II-lea Congres al Partidului și ziua de 7 Noiembrie.

Urmînd calea trasată de Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, țărănimea muncitoare a început să pregătească condițiile unei recolte bogate în anul viitor.

Scrisoarea colectivă de angajamente a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galați și răspunsurile care vin din toate colțurile țării sînt grăitoare în această direcție.

O verigă importantă din sistemul de lucrări menite să sporească rodnicia pămîntului și, ca urmare, mărirea recoltelor, o constituie arăturile adînci de toamnă.

Arăturile ce se execută toamna pentru semănăturile de primăvară, se numesc „ogoare de toamnă" sau „arături de toamnă" și de cele mai multe ori — datorită faptului că ele se execută la adîncimi mari — ele se cheamă și „arături adînci de toamnă sau „ogoare adînci de toamnă".

Dacă vom analiza avantajele pe care le prezintă executarea la timp și în bune condițiuni a arăturilor adînci de toamnă ne va fi ușor să înțelegem necesitatea aplicării acestei valoroase lucrări a pămîntului.

Arătura adîncă de toamnă mărește rezerva de apă a pămîntului. Acest fapt se datorește afînării stratului de la suprafață, ceea ce permite pătrunderea întregii cantități de apă căzută toamna și în timpul iernii. Dacă terenul este în pantă, facem arătura perpendicular pe direcția pantei (de-a latul coastei) în așa fel ca fiecare brazdă să constituie un zăgaz în calea apei care tinde să se scurgă la vale.

În cazul regiunilor de cîmpie, arătura de toamnă, care se lasă de obicei în brazdă crudă, (negrăpată) se face perpendicular pe direcția vîntului dominant, așa încît fiecare spinare a brazdei reprezintă un obstacol în spatele căruia se depozitează o cantitate importantă de zăpadă, menită să sporească rezerva de apă a solului.

In cazul aplicării bălegarului de grajd sub arătura adîncă de toamnă, cantitatea de apă reținută în sol este cu mult mai mare, iar solul devine mult mai afînat decît atunci cînd nu întrebuințăm bălegar.

Experiențele făcute în Uniunea Sovietică arată cît de important este acest lucru. Astfel, la Stațiunea Experimentală din Poltava, solul arat din toamnă conținea pe o jumătate de metru adîncime, în momentul semănatului grîului de primăvară, cu 1,5—2 la sută mai multă apă decît același sol arat primăvara. Acest procent reprezintă 11—15 vagoane de apă la hectar. La Stațiunea Experimentală Krasnocuțc, pe malul stîng al Volgăi inferioare, pe solul arat toamna, cantitatea de apă la hectar calculată pe 1 metru adîncime, era cu 85 vagoane mai mare decît pe același sol arat primăvara.

Arătura de toamnă contribuie la combaterea buruienilor Multe din semințele buruienilor încolțesc după dezmiriștire și cresc pînă toamna. Executată la timp, arătura de toamnă împiedică dezvoltarea buruienilor, consumarea apei și a substanțelor hrănitoare, preîntîmpinînd de asemenea răspîndirea semințelor de buruieni în pămînt.

Arătura adîncă de toamnă ușurează muncile de primăvară, ca executîndu-se într-o perioadă mai puțin aglomerată de lucrări și cînd animalele sînt „mai în putere", iar tractoarele pot lucra în cele mai bune condițiuni. Primăvara, din cauza timpului scurt de topire a zăpezilor, cît și a lipsei de ploi și a vînturilor puternice, solul se usucă foarte repede. Sîntem prin urmare obligați să efectuăm într-un timp foarte scurt atît arătura terenurilor neogorîte toamna, cît și lucrările din primăvară. În plus, calitatea arăturii de primăvară este redusă, iar pierderile de apă, după cum s-a văzut, sînt foarte mari.

Dacă am arat toamna, lucrările de primăvară se reduc la o simplă nivelare (netezire) a terenului cu nivelatoarea și o scormonire a lui cu ajutorul cultivatorului, la adîncimea la care urmează să semănăm, creînd așa zisul „pat germinativ".

Toate aceste situații prielnice pentru plante se manifestă prin sporirea recoltelor și ridicarea calității lor. Astfel la Stațiunea Experimentală din Livensc, s-a obținut la ovăz o producție de 1450 kg. la hectar dacă s-a arat primăvara, iar cu o arătură timpurie de toamnă recolta a crescut la 1885 kg. la hectar. În cazul că arătura de toamnă s-a făcut pe un teren care a fost și dezmiriștit, recolta s-a mărit la 2055 kg. la hectar.

Cînd se execută arătura de toamnă? Pentru terenurile invadate de pir, executarea mai timpurie a arăturii de toamnă este foarte indicată. În acest caz ea urmează unei lucrări cu polidiscul, la 12—13 cm. adîncime, făcută în lungul și curmezișul locului, cu care ocazie se taie foarte mărunt rizomii — tulpinile subterane ale pirului. Lăstarii care pornesc din aceste fragmente, nu fac altceva decît să secătuiască rezerva de hrană din rizomi. Cum noi facem în acest moment arătura de toamnă, lăstarii tineri sînt distruși, iar rizomii, de-acum secătuiți, nu mai au cum să dea naștere la alți lăstari. Dacă întîrziem, fragmentele de rizomi care au lăstărit dau naștere la alți rizomi puternici în sol.

Este verificat în practica stațiunilor experimentale și a colhozurilor și sovhozurilor din Uniunea Sovietică faptul că arătura de toamnă făcută mai timpuriu, aduce sporuri de recoltă cuprinse între 200 și 400 kg. boabe la hectar.

Adîncimea arăturii de toamnă variază cu felul solului și cu felul plantelor ce urmează să cultivăm. În general, solurile nisipoase se ară mai în față (15—18 cm.) iar cele argiloase, grele, reci, compacte, se ară mai adînc (20-22 cm.). Dacă primăvara semănăm grîu de primăvară, orz, ovăz, adîncimea arăturii de toamnă este cea normală (20-22 cm.). Cînd urmează să semănăm prășitoare (bumbac, porumb, cartofi, floarea-soarelui, zarzavaturi), adîncimea poate crește cu 4—5 cm. iar pentru ricin și în special pentru sfecla de zahăr, arătura de toamnă merge în adîncime pînă la 27—30 cm.

Cum la noi în marea majoritate a cazurilor s-a arat mereu la aceeași adîncime, pămîntul s-a bătătorit, fapt care a influiențat nefavorabil pătrunderea aerului și a apei și prin urmare viața plantei, care nu-și găsește în aceste situații nici terenul în care să se înrădăcineze bine.

Adîncind arătura de toamnă, noi înlăturăm aceste neajunsuri, creînd condițiuni bune pentru creșterea și dezvoltarea plantelor ce vom cultiva.

O bună arătură adîncă de toamnă se realizează cu plugul cu antetrupiță. Cu această unealtă perfecționată, stratul de 10 cm. de la suprafață este luat de către trupița mică și aruncat în fundul brazdei, după care trupița care ia stratul următor de la 10 la 20 cm., pe care îl răstoarnă peste primul strat. In acest fel se asigură o bună și totală descompunere a materialului vegetal, iar stratul scos din adîncime, care rămîne la suprafață, este foarte bun din punct de vedere structural. La noi, acolo unde nu avem încă pluguri cu antetrupiță vom face arătura de toamnă cu plugurile obișnuite, iar acolo unde ele există, trebuie să le folosim din plin.

Nu trebuie să cădem în greșeala de a crede că dacă am făcut dezmiriștirea nu mai trebuie să facem arături adînci de toamnă știut fiind că o arătură de toamnă care urmează după dezmiriștire combate mult mai bine buruienile. Dezmiriștirea nu poate înlocui arătura adîncă de toamnă. Rezultă de aici că, pe terenurile unde s-a făcut dezmiriștitul, urmează să se facă arătura adîncă de toamnă la adîncimea impusă de felul solului și de cultura ce urmează să se facă. Dacă terenul este greu, uscat, se va micșora lățimea brazdei, sau se vor scoate 1—2 cormane de la plugul polibrăzdar. Dacă sîntem în cazul unui teren de pe care s-a recoltat sfeclă, cartofi, porumb, iar terenul e curat, facem imediat arătura de toamnă. In cazul că terenul este îmburuienit, dacă mai avem timp facem mai înainte o dezmiriștire, urmată după răsărirea buruienilor, de arătură de toamnă.

Dacă am cultivat în miriște o plantă de furaj, după recoltare sau pășunat urmează ogorul de toamnă. Cînd planta cultivată în miriște este destinată pentru îngrășămînt verde, înainte de arătura adîncă de toamnă trecem cu tăvălugul în direcția în care arăm, spre a se ușura și înlesni îngroparea materialului cu ajutorul plugului.

Pe solurile care au un strat fertil subțire cum sînt cele formate pe nisipuri și cele formate pe pietrișuri (branciogurile), facem arătura de toamnă cu multă grijă, pentru a nu scoate la suprafață pămînt neroditor.

O grijă deosebită vom avea la terenurile în pantă efectuînd arătura numai de-a latul coastei, pentru a reține apa și a împiedica transportarea stratului roditor la vale.

Lucrînd după toate recomandările științei avansate sovietice, ne facem datoria de pioneri ai recoltelor mari, ai ridicării agriculturii noastre la nivelul de agricultură înaintată.

Ing. agr. T. MOSCALU
asistent la Institutul Agronomic „N. Bălcescu"-București

Pe drumul lemnului

— Scurt jurnal de bord —

Ne-am hotărît să mergem pe drumul lemnului, de la pădurea unde sînt doborîți copacii și pînă la fabrica unde uriașii bușteni iau forma celor mai diferite obiecte de consum. Ne-am echipat și am pornit la drum. Asemenea oricărui călător ce se respectă, vom întocmi un jurnal de bord. Numai că jurnalul ne va servi pe mai multe borduri, căci urmărind lemnul în cursa lui, va trebui să schimbăm de multe ori mijloacele de locomoție. Ei, destul. Restul în jurnal.

Joi, orele 11.

Vom merge cu autobuzul de la Piatra Neamț la exploatarea forestieră. Încep jurnalul.

În autobuz am fost întîmpinați de glasurile vesele ale plutașilor care pleacă din nou la treabă după ce și-au sfîrșit cu bine ultima călătorie pe apă. Discuții glumețe despre salarii, despre alimentele care li se distribuie de la magazie — sacii de mălai și hălcile de slănină care ne înghesuie din toate părțile. Un plutaș spune îngrijorat tovarășilor săi că a văzut un grafic din care ar reieși că sectorul vecin le-o ia înainte în întreceri, iar altul mai în vîrstă mărturisește că se duce cu inima strînsă acasă, deoarece a uitat să cumpere cele zece ibrișine de ață de diferite culori pe care i le-a notat pe listă nevasta.

Într-un sat am dat de o mare sărbătoare. Locuitorii erau îmbrăcați în frumoase costume naționale și fiecare din ei se distra cum putea mai bine. Unii se dădeau în scrînciob, alții se fotografiau, alții își făcuseră de lucru cu niște sticle pîntecoase și ne-au poftit și pe noi la băutură.

Orele 17.

Am ajuns la sediul parchetului Buzduganu. De aici vom merge în sus la sectorul Borca. Pentru aceasta, așa cum am fost preveniți, facem prima schimbare a mijlocului de locomoție și ne îmbarcăm la „bordul" unei șarete.

Purtați de trapul mărunt al calului nostru am ajuns la cabana sectorului Borca.

Vineri orele 7.

Conduși de șeful sectorului am plecat spre „vîrf", spre locul unde se taie copacii.

Aici am dat de un original și practic cort pe care tăietorii de lemne l-au construit din foi de scoarță de copac. Gheorghe Tomoioagă e caiman, adică îngrijitorul colibei, bucătarul, paznicul și în același timp copilul preferat al brigăzii a 15-a. Mestecînd fasolea în ceaun el ne explică rostul acestei colibe. În dorința de a da mai mult lemn, tăietorii au hotărît să economisească la maximum timpul, să nu se mai ducă seara la culcare în cabană și să se întoarcă dimineața. Pentru aceasta și-au construit coliba — casa lor. Și această inițiativă a lor ca și altele i-a ajutat să-și ajungă scopul. Brigada a 15-a dă zilnic 178% peste plan.

Vasile Tomoioagă, Stețcu Grigore, Horj Alexa și alți utemiști și tineri tăietori ne-au arătat cu vrednicie cum muncesc. Repede se apropie de cîte un copac ce are aerul a se fi născut odată cu acești munți și a fi gata să îmbătrînească aici odată cu ei și îi curmă existența seculară tăindu-l la rădăcină și lăsîndu-l să se prăvălească la vale. După fiecare doborîre a vreunui copac citești în ochii lor o scînteie care se zărește totdeauna în privirile acelora ce se simt mîndri că prin eforturile lor domină natura. E un semn de recunoaștere a învingătorilor (fotografia nr. 1).

Multe mi-au povestit tăietorii despre viața și munca lor, mi-au spus și despre faptul că conducerea întreprinderii lor nu se prea ocupă de asigurarea cu hrana variată care le e necesară. Tovarășii din birouri care primesc fără nici un fel de bătaie de cap masa la cantină mai uită însă uneori de necesitățile celor care muncesc din greu la munte.

Orele 12.

Acum începem de fapt urmărirea lemnului în drumul lui. Copacii doborîți sînt curățați de coajă și apoi lăsați la vale pe un jghiab. Mai jos, butucii sînt încărcați în vagonetele trase de... gravitate la vale. Vagonetele alunecă lin pe șine iar frînarul Iliescu Dumitru veghează să nu se producă vreun accident (fotografia nr. 2). Calea aceasta ferată, ne povestea el, a fost introdusă de cîțiva ani. Înainte transportul copacilor se făcea cu boii. Acum a crescut capacitatea de transport de vreo zece ori.

După ce ne-am odihnit și ospătat puțin, mergem să vedem cum se fac plutele. La mal, puțin mai jos de pod, cîțiva oameni alcătuiesc o plută. Buștenii sînt trași pînă în apă cu tractoarele, apoi sînt legați solid cu cabluri. Cu Bistrița nu e joacă. Dacă nu legi bine pluta, multe surprize poți avea pe drum. Încălțați cu cisme de cauciuc lungi aproape pînă în brîu, care-i feresc de reumatismele ce secerau cu nemiluita altădată viețile plutașilor, băieții lucrează veseli în apă, mai glumesc stropindu-se, dar fac treabă de nădejde (fotografia nr. 3). „Veniți mîine dimineață la 4, ne spun ei, pluta va fi gata și vom porni la vale".

Sîmbătă orele 4,10.

Ne-am sculat mai tîrziu și am pierdut plecarea. Stăm amărîți la mal. Deodată o speranță ne înseninează frunțile. Din susul apei se apropie o plută. Ne luăm bagajele în mîini, facem semne plutașilor și apoi sărim cu inima în dinți. Dorneanu Nicolae și Cîrje Emil ne vor transporta pe Bistrița pînă la Piatra Neamț.

Cîțiva oameni de pe mal ne fac semne disperate. Pînă să ne desmeticim am intrat la „închisoare". Ce s-a întîmplat? Apele Tarcăului au venit mari și amenință să distrugă orice întîlnește în cale la confluența cu Bistrița. Dacă plutele vin în dreptul șuvoiului deslănțuit se vor rupe. Inimile încep să ne bată cu repeziciune. Dar bravii plutași sînt la posturile lor. Cîrmesc plutele spre mal, sar în apă și le leagă cu cabluri de copaci. Apa furioasă trage de ele, plutele troznesc îngrozitor, se ridică și se încaieră ca niște monștri antediluvieni dar nu pot pleca din loc. Încărcătura a fost salvată.

Le-am mulțumit călduros pentru călătorie și ne-am dus la fabrica de tîmplărie din Piatra Neamț. Din lemnul care a făcut un drum atît de lung se produc aici cele mai diferite obiecte. Iată în fotografia nr. 4 un colț al secției de bunuri de larg consum unde lucrează cu spor tinerii Vasiliu Alexandrina, Todorică Maria și Stan Andronache. Îndeplinind sarcinile trasate de partid, ei luptă pentru a da oamenilor muncii cît mai multe produse de larg consum. Datorită strădaniei lor au apărut în atelier prototipuri de mobilă, mese, biblioteci, etajere, de jucării care vor fi produse în curînd în serie, ieftine și de bună calitate. Nu departe de această fabrică se află alta, „Comuna din Paris" unde celuloza provenită din lemnele venite pe Bistrița este transformată în hîrtia atît de necesară operei de luminare a poporului.

Și acum am ajuns la sfîrșitul jurnalului. Am făcut o călătorie frumoasă, am învățat multe. Mai presus decît aceasta, am văzut însă cît de bine înțeleg să-și facă datoria muncitorii din industria forestieră și de prelucrare a lemnului.

B. DUMITRESCU
Foto: DUMITRU F. DUMITRU

1

2

Scrisoare către redacție

TELEFONIC

„Aha... atelajele.

Dar... nu este posibil să merg pînă la Chiojdu, pe un timp ca ăsta. S-ar putea să mă apuce ploaia.

Ce să fac...?

Mda... am găsit soluția. Iau trăsura sau șareta și merg pînă la sfatul popular al comunei Calvin. De acolo, dau telefon și în celelalte comune.

Bună idee... Cînd este vorba de sarcini, știu să mă descurc. Sînt un om foarte operativ".

— Hei!... Tovarășe, pregătește trăsura sau șareta. Trebuie să mergem pînă în comuna Calvin. Avem sarcini urgente!

★

În sfîrșit... înainte de a începe ploaia, trăsura s-a oprit în fața sfatului popular al comunei Calvin.

— Noroc... Tovarășă referentă, unde este președintele și secretarul? Știți că stați prost cu transportul de lemne? Pentru mîine dimineață trimiteți 30 de atelaje la pădure.

Dar unde aveți telefonul, că am nevoie de el.

— Uitați, acolo.

— Alo... alo oficiule, alo oficiule, dă-mi Sfatul popular comunal Chiojdu. Alo... alo, cine e la aparat? Aha, tovarășa referentă?

Cum, cum, ceilalți sînt plecați pe teren? Dar... știți că stați prost cu transportul de lemne? Pentru mîine dimineață trimiteți 30 de atelaje la pădure. Noroc.

— Alo... alo oficiule, dă-mi Cătina, Corbu.

— Alo... alo... alo, cine e la telefon? Da ce faceți acolo tovarăși, nu mergeți pe teren după transport de lemne? Aha, sînteți de serviciu, iar ceilalți sînt plecați pe teren. Bine. Atunci trimiteți mîine cîte 25 de atelaje de fiecare comună, la pădure. Noroc.

— Ei... bine că o făcui și pe asta. Acum să-l caut pe președinte să-mi vizeze delegația pentru sosire și plecare.

— Hai să mergem, tovarășe, că am rezolvat. Cerul e tot înnorat, însă treaba a durat nu mai mult de o oră.

★

Care a fost rezultatul acestei munci birocratice, formale? În ziua respectivă nu au ieșit la pădure nici 5 la sută din numărul atelajelor indicate prin telefon de tovarășul Paul Stanciu de la secția combustibil a Sfatului popular raional Cislău.

Corespondent,
GHEORGHE ANDREI

Clipe de bucurie

De curînd țăranii muncitori din comuna Cujmir, regiunea Craiova au trăit clipe de mare bucurie.

În comuna lor a avut loc inaugurarea unui parc nou. Inițiativa amenajării parcului a pornit de la comitetul raional de partid. Țăranii muncitori din comună, cu sprijinul sfatului popular raional și comunal au trecut deîndată la amenajarea parcului. Unii au muncit cu atelajele, alții cu brațele și așa în scurtă vreme parcul a fost terminat.

Cu deosebit interes au muncit țăranii muncitori Sulea Constantin, Coconoiu V. Ioan, Popa Ion, Chiselescu Ion, Verbumcu Grigore, Șteflea Marin, Vorodin Constantin și alții. Un sprijin serios în munca de amenajare a parcului l-au dat și utemiștii din cadrul sfatului popular raional Cujmir și tinerii din organizația de bază U.T.M. din comuna Cujmir în frunte cu secretarul organizației, tov. Pălăvan Ion

Corespondent,
ANTON GURGUI

IN CASA-MUZEU „N. OSTROVSKI"

Pe strada Gorki, nu departe de piața Pușkin, se află o casă în care zilnic poți vedea intrînd zeci de tineri veniți în Moscova de pe întreg întinsul Uniunii Sovietice. In această clădire se află locuința celui mai iubit scriitor al tineretului sovietic — Nicolai Ostrovski. Prin grija Guvernului Sovietic, casa în care scriitorul și-a trăit ultimii ani ai vieții, a fost transformată în muzeu.

...Urcăm scara largă pînă la etajul întîi. Aici în patru camere spațioase a trăit și a muncit N. Ostrovski. Exponatele primei încăperi descriu furtunoasa biografie a tînărului care și-a jertfit tinerețea și sănătatea pentru măreața cauză a socialismului. Fotografiile, documentele, obiectele pe care le vedem expuse urmăresc an cu an, lună cu lună viața lui Ostrovski așa cum o cunoaștem din romanul „Așa s-a călit oțelul". Iată familia lui, părinții, surorile, fratele pe care în carte îl cunoaștem sub numele de Artiom. Iată și restaurantul gării unde Kolea Ostrovski (în carte Pavel Korceaghin) a lucrat în copilărie. Vin apoi anii războiului civil. Sînt aici nenumărate aspecte din lupta tineretului din Ucraina pentru Puterea Sovietică. Ne oprim în fața unei fotografii: o ușă bătută în scînduri peste care a fost lipit în grabă un afiș: „Comitetul raional e închis. Toți au plecat pe front". Este comitetul raional de comsomol din Podolsk. Printre tinerii care au plecat voluntari în acest fel a fost și Ostrovski. Mai departe sînt fotografii ale lui Ostrovski de pe vremea cînd lupta în rîndurile brigăzii lui Kotovski.

Au urmat apoi anii de construcție pașnică, ani cînd oamenii sovietici își construiau o viață nouă, fericită. Nicolai Ostrovski s-a avîntat în această muncă cu același elan tineresc cu care a luptat pe front împotriva bandelor contrarevoluționare. Il vedem fotografiat împreună cu tovarășii lui alături de care a lucrat în comitetele raionale și regionale de comsomol. Intr-un loc pe perete, într-o ramă groasă de marmoră, este un carnețel mic — carnetul de partid pe care Ostrovski l-a primit în anul 1924 și pe care l-a purtat cu cinste toată viața, ca pe cel mai sfînt lucru.

La cîțiva ani de la terminarea războiului civil, o boală cruntă — urmare a rănilor primite pe front — l-a țintuit pe Ostrovski în pat, paralizat și orb, pentru tot restul vieții. Văzîndu-l în fotografiile din această perioadă, zăcînd bolnav și slăbit, nemișcat și lipsit de vedere, oricine ar putea crede că omul acesta a fost scos pentru totdeauna din luptă. Comunistul Ostrovski însă nu s-a resemnat cu soarta sa. „Este nedrept acela care-și închipuie că un bolșevic nu poate fi folositor partidului său, chiar într-o așa stare pare-se fără de nădejde", scria el în 1931 unui prieten.

Și Nicolai Ostrovski s-a apucat cu mai multă hotărîre să învețe, să-și ridice nivelul său politic și cultural. Pot fi văzute în muzeu căștile de radio cu ajutorul cărora asculta lecțiile cursurilor fără frecvență ale Universității comuniste. Tot aici sînt și volumele din operele lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, pe care le studia cu ajutorul tovarășilor săi. Zilnic veneau la el P. N. Novikov, D. N. Horujenko, L. N. Bersenev, V. G. Paucenko și alți prieteni care-i citeau literatura politică și artistică, ziarele și revistele, astfel încît Ostrovski era mereu la curent cu evenimentele.

În anii aceea i-a venit ideea să aștearnă pe hîrtie povestea vieții lui. Ca să poată scrie, fiind lipsit de vedere, Ostrovski a inventat un instrument special: a luat un carton în care a tăiat în lățime niște linii paralele. Punea hîrtia sub carton și printre liniile acelea scria. Instrumentul acesta îl vedem într-o vitrină a muzeului.

O bună parte a romanului „Așa s-a călit oțelul" a fost scrisă astfel. Curînd însă i-a paralizat și mîna, așa că a trebuit să-și continue cartea dictînd. S-au oferit deîndată nenumărați tovarăși ca să-l ajute. Intr-o fotografie o vedem pe Galia Alekseeva — una dintre cele mai active „secretare voluntare" — scriind în timp ce Ostrovski dicta.

Prima parte a romanului a apărut în revista „Molodaia Gvardia" („Tînăra Gardă"). De îndată el a cucerit dragostea cititorilor care au început să-i scrie și să-l viziteze pe autor. In 1935, guvernul sovietic i-a acordat lui Ostrovski cea mai înaltă distincție — „Ordinul Lenin". Pe atunci el se afla în Kaukaz, într-un sanatoriu. Din toate colțurile Uniunii Sovietice și de peste hotare i-au sosit telegrame și scrisori de felicitare. Printre ele vedem telegramele primite de la conducătorii Partidului Comunist și ai Statului Sovietic, Kalinin, Scerbakov, Krupskaia, de la Maria și Victor Ulianov, de la Comitetul Central al Comsomolului din Ucraina, scrisori de la scriitorii A. Serafimovici, M. Șolohov, A. Fadeev, Romain Rolland.

...Incăperea alăturată este închinată celor două romane scrise de N. Ostrovski — „Așa s-a călit oțelul" și „Născuți în furtună".

In această cameră a avut loc la 15 noiembrie 1936 o ședință a prezidiumului Uniunii Scriitorilor Sovietici, la care s-a discutat romanul „Așa s-a călit oțelul". A. Serafimovici, A. Fadeev, A. Karavaeva și alți scriitori sovietici au apreciat romanul ca o lucrare de mare valoare și — datorită actualității lui — au hotărît să apară în ediție separată cît mai curînd posibil. Ei au apreciat ca cel mai scurt termen pentru definitiva redactare a romanului trei luni. Atunci a luat cuvîntul Ostrovski:

— Voi organiza 3 schimburi pe zi, — a spus el, — și voi redacta romanul într-o lună.

De a doua zi a început munca. Zi și noapte țăcănea mașina de scris, veneau redactorii editurii, se lucra febril. Secretarii plecau de la lucru istoviți, numai bolnavul Ostrovski nu obosea. Romanul a fost gata pentru tipar în 26 de zile.

Puțin după aceea, el s-a apucat de al doilea roman, „Născuți în furtună", pe care însă moartea pretimpurie l-a împiedicat să-l termine.

Cele două romane s-au bucurat de un succes nemaiîntîlnit, „Așa s-a călit oțelul" a fost tradus în 48 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. și a apărut în 260 de ediții cu un tiraj total de 4.787.100 exemplare. In alte 27 de țări au apărut 92 de ediții în 20 de limbi. „Născuți în furtună" a apărut în 37 de limbi în U.R.S.S., avînd 122 de ediții cu un tiraj de 2.865.000 exemplare, iar peste graniță a fost tipărit în 12 limbi. In două dulapuri mari de sticlă sînt expuse edițiile străine ale acestor romane. Printre ele am văzut și exemplarele apărute în limba romînă.

Romanele lui Nicolai Ostrovski au contribuit mult la educarea tineretului sovietic în spiritul dragostei față de partid și de patria sovietică. Nu întîmplător „Așa s-a călit oțelul" a fost cartea cea mai iubită a lui Oleg Koșevoi și a celorlalți eroi ai Tinerei Gărzi, a Zoii Kosmodemianskaia și a Lizei Ceaikina, a lui Iuri Smirnov și a Nataliei Kovșova. Această carte a însuflețit pe tinerii ostași sovietici în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei. In unitatea generalului de gardă Gorbatov, cei mai buni soldați erau numiți „korceaghiniști". Am văzut la muzeu un exemplar din „Așa s-a călit oțelul" și un carnet de Comsomol străbătute de schije și pătate de sînge. Acestea au fost găsite la pieptul soldatului Fedor Fedotov, care a murit eroic pe front.

Cuvîntul înflăcărat al lui Ostrovski a însuflețit tineretul sovietic și în munca pașnică de după război. Sînt aici fotografiate mai multe brigăzi de tineret din fabrici, care, datorită succeselor obținute în muncă, au primit numele lui Pavel Korceaghin.

Casa-muzeu „N. Ostrovski" este adesea vizitată de delegațiile de tineret venite din străinătate. In cîteva vitrine sînt expuse daruri primite de la acești delegați în semn de omagiu memoriei scriitorului iubit de tinerii din întreaga lume. Nu mică ne-a fost bucuria cînd am văzut printre ele, la un loc de cinste, un album cu fotografii din țara noastră și o insignă U.T.M.

Ultima cameră este cabinetul lui Ostrovski. O masă de lucru pe care se află o călimară, mai multe foi de hîrtie și un radio, cîteva scaune, o canapea de piele, o măsuță cu mașina de scris dăruită de C.C. al Comsomolului, fotografiile lui Lenin și Stalin, un telefon prins în perete și un pat simplu de fier — este tot mobilierul acestei odăi. Pe acest pat a trăit și a muncit Nicolai Ostrovski. Pe acest pat a murit...

Cînd am intrat în cameră, cineva a pus la patefonul electric o placă pe care este imprimat discursul pronunțat de Ostrovski la un congres al Comsomolului la care a fost delegat. Cuvîntarea a fost transmisă din camera scriitorului prin radio în sala congresului. Glasul lui Ostrovski umple camera. Cu greu îți poți da seama că vocea aceasta viguroasă, hotărîtă, că vorbele acestea pline de optimism, sînt ale unui om cu trupul chinuit de dureri, la numai cîteva zile înainte de a muri!

★

Plecînd din muzeu, îmi vin în minte cuvintele lui Nicolai Ostrovski adresate tineretului:

„Cel mai scump lucru pe care îl are omul este viața; ea i se dă lui numai o singură dată și trebuie trăită astfel, încît să nu se chinuiască apoi pentru anii trăiți fără țel, trebuie trăită astfel, încît, murind, să poată spune: toată viața și toate forțele mele au fost dăruite celui mai minunat lucru din lume — luptei pentru eliberarea omenirii".

Acestui măreț țel i-a închinat viața, forțele și tinerețea sa scriitorul comunist Nicolai Ostrovski — omul de oțel călit.

DAN LAZARESCU

Moscova, 1954.

Un nou film al studiourilor bulgare

Incepînd de la 30 septembrie, la cinematografele „București" și „Tineretului" din Capitală va rula, în premieră, filmul „Cîntec despre om", o producție a studiourilor de filme artistice din Sofia.

Realizat în regia lui Boris Saraliev, după scenariul lui H. Ganev, filmul evocă figura luminoasă a marelui poet și luptător revoluționar bulgar Nikolai Vapțarov. Redînd pe larg aspecte din viața și lupta poporului bulgar în anii dinaintea eliberării de sub jugul fascist, noua realizare a cinematografiei bulgare face parte din seria filmelor consacrate figurilor reprezentative ale marilor luptători pentru libertatea și independența Bulgariei.

(Agerpres)

Viaţa U. T. M.

O adunare de alegeri formală

La Facultatea de construcţii din Timişoara a avut loc de curînd adunarea generală de alegere a organelor conducătoare U.T.M. Fiind chemată să analizeze cu temeinicie în spirit critic şi autocritic — în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. şi a lucrărilor Conferinţei pe ţară a U.T.M. — activitatea organizaţiei de bază U.T.M. şi a biroului care a condus-o, adunarea trebuia să scoată la iveală lipsurile cele mai importante care s-au manifestat în anul trecut în activitatea utemiştilor şi a cadrelor de conducere şi să aleagă în noul organ utemişti capabili să determine îndreptarea pe un nou făgaş a activităţii organizaţiei U.T.M.

La începutul desfăşurării adunării s-a anunţat chiar că vor fi dezbătute probleme specifice muncii organizaţiei U.T.M. din facultate, scoţîndu-se la iveală lipsurile arătate în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. Adunarea s-a desfăşurat însă la un nivel cu totul necorespunzător; problemele esenţiale au fost atinse tangenţial sau deloc. În acest fel, adunarea s-a transformat într-o simplă formalitate.

Sarcina principală a organizaţiei de bază U.T.M. din facultate — educarea comunistă a studenţilor — a fost uitată de participanţi. Adunarea n-a discutat munca politică dusă de organizaţia de bază U.T.M. în rîndul studenţilor pentru a dezvolta la ei o atitudine nouă faţă de învăţătură, dragostea faţă de profesiunea aleasă şi dorinţa de a şi-o însuşi. A lipsit de fapt analiza în spirit critic şi autocritic a întregii munci depuse de organizaţia U.T.M. într-o perioadă de aproape 6 luni.

Toate acestea nu sînt întîmplătoare, ci sînt legate direct de felul cum a fost pregătită adunarea generală. Faptul că de la adunare au lipsit 160 de utemişti este o dovadă că comitetul U.T.M. pe institut în frunte cu tov. secretar Tache Gheorghe, ca şi biroul U.T.M. al facultăţii, n-au manifestat preocupare faţă de munca organizaţiei, faţă de buna desfăşurare a alegerilor. Biroul U.T.M. din facultate s-a mulţumit să întocmească din birou o dare de seamă constatativă, lăsînd spaţii libere pentru exemple — spaţii care au fost completate la întîmplare.

Comitetul orăşenesc U.T.M., respectiv tov. secretar Gheorghe Gozan, a ţinut această dare de seamă pînă în ultima zi şi atunci a trimis-o cu cîteva observaţii specificînd că pot să nu ţină seama de ele dacă nu mai este timp.

Nu se poate spune că darea de seamă n-a acordat spaţiul cuvenit problemei pregătirii profesionale a studenţilor. Din înşiruirea faptelor, din cifrele şi numele unor tineri daţi ca exemple pozitive sau negative, nu se pot trage însă prea multe învăţăminte pentru viitor. Cifra impresionantă la care se ridică numărul studenţilor cu situaţie proastă la învăţătură—205 restanţieri, repetenţi şi exmatriculaţi din numărul total de 465 studenţi cîţi a avut facultatea — nu a constituit un semnal de alarmă pentru organizaţia de bază U.T.M., şi s-o determine să analizeze cu răspundere cauzele pentru care atîţi studenţi — şi printre ei destui utemişti şi chiar cadre de conducere — şi-au uitat îndatoririle. In mod neprincipial, darea de seamă motivează aceste lipsuri prin faptul că orele de consultaţii au fost slab frecventate de studenţi, că biroul U.T.M. n-a sprijinit decanatul pentru introducerea disciplinei în studiu, pentru ca studenţii să respecte fişele individuale, că s-au ţinut şedinţe în timpul cînd trebuia acordată atenţie învăţăturii. Dar oare acestea sînt adevăratele cauze?

De ce n-a încercat biroul U.T.M. să vadă că de fapt această situaţie este urmarea inevitabilă a nerespectării îndatoririlor sale?

A făcut ceva biroul organizaţiei de bază U.T.M. pentru a determina educarea la studenţi a unei noi atitudini faţă de învăţătură? A luat el poziţie faţă de manifestările învechite ale moralei burgheze care mai dăinuie în rîndul studenţilor, împotriva chiulului, indisciplinei, a copiatului şi a suflatului? S-a discutat vreodată problema pătrunderii cosmopolitismului în concepţia despre viaţă a unor studenţi, artei şi literaturii burgheze? Desigur că dacă s-ar fi făcut aceste lucruri, darea de seamă şi discuţiile ar fi pomenit măcar în treacăt despre ele.

Analiza muncii organizaţiei de bază U.T.M. trebuia pornită de la atitudinea manifestată faţă de îndeplinirea principalei lor îndatoriri. Darea de seamă nu a arătat în ce a constat activitatea organizaţiei de bază U.T.M. de la începutul noului an universitar, ce au făcut utemiştii pentru ca, din primele zile de cursuri, studenţii să-şi însuşească temeinic materia.

Dealtfel, despre aceste probleme nu sînt prea multe de vorbit. Organizaţia U.T.M. n-a considerat ca o sarcină a ei îndrumarea studenţilor pentru ca să-şi folosească de la început timpul de studiu cu rost. Din această cauză destui studenţi au considerat că mai este timp să înceapă să înveţe şi că acum, la început, îşi pot permite o perioadă de acomodare, în care nu-i nevoie să vină regulat la cursuri. O mare parte din restanţieri şi-au permis şi ei să se prezinte la examene nepregătiţi, sau nu s-au prezentat deloc. De aceea, la sfîrşitul sesiunii de restanţe, situaţia este cu aproximaţie următoarea: 15 exmatriculaţi, 9 repetenţi şi 24 amînaţi.

Această atitudine a unor studenţi faţă de învăţătură este direct legată de munca pe care a dus-o organizaţia U.T.M. pentru educarea lor comunistă. Organizaţia U.T.M. a considerat însă că educaţia comunistă se face numai prin şedinţe, prin cele 250 de abonamente la „Scînteia tineretului" (despre care nu se ştie cum au fost citite) sau prin cîteva articole la gazetele de perete — realizări pe care biroul le aminteşte în această direcţie. E drept că au fost organizate în anul I două adunări în care s-a dezbătut problema însuşirii ştiinţelor sociale, că s-a ţinut o reuniune şi au fost împărţite bilete la unele spectacole. Dar aceasta nu este nici pe departe suficient pentru ca biroul să se declare mulţumit că a făcut educaţie comunistă studenţilor.

Darea de seamă trebuia să analizeze latura principală a acestei sarcini: felul cum a fost realizată educaţia comunistă prin munca de zi cu zi. Or, rezultatele obţinute au dovedit că în legătură cu această problemă s-ar putea spune foarte puţine lucruri pozitive.

Mergînd pe linia separării vieţii de organizaţie de activitatea de zi cu zi a studenţilor, darea de seamă analizează această problemă ca şi cum viaţa de organizaţie ar fi un scop în sine. S-a făcut un plan de şedinţe — spune darea de seamă — s-au ţinut şedinţe, unele s-au amînat, un tovarăş din biroul pe facultate a fost repartizat să îndrume munca unui birou de an, au fost primiţi în organizaţie 4 studenţi (în 6 luni) etc. Cu aceste cîteva realizări şi lipsuri darea de seamă a epuizat problema vieţii de organizaţie. Ea nu lămureşte însă ce rezultate au avut aceste acţiuni. Dacă ar fi încercat să facă acest lucru, ar fi reieşit limpede că, prin activitatea pe care a dus-o, biroul U.T.M. nu şi-a creat un prestigiu în rîndul utemiştilor, nu a reuşit să-i antreneze la o viaţă interesantă — aşa cum bine a spus la discuţii studentul Gheorghe Filipaş. In Facultatea de construcţii sînt mulţi studenţi utemişti fruntaşi la învăţătură ca Novac Sabina, Vulpe Ion, Gaşpar Ana şi alţii pe care i-a citat şi darea de seamă. Biroul U.T.M. nu s-a sprijinit însă pe aceşti utemişti, a muncit singur, rupt de masa de studenţi, biroul U.T.M. nu şi-a asigurat sprijinul utemiştilor. Deşi a încercat să ia unele măsuri împotriva unor abateri, biroul n-a reuşit să formeze o asemenea opinie a colectivului, încît toţi studenţii să ia poziţie faţă de leneşi şi chiulangii.

Cu toate acestea, apreciind munca fiecărui membru din birou, darea de seamă spune: „Tovarăşul secretar Pantelii Giovani, a coordonat munca biroului mulţumitor. În activitatea lui s-a manifestat interes şi dragoste de muncă". Dar el n-a controlat îndeplinirea hotărîrilor luate, n-a tras la răspundere cadrele de conducere, a muncit sectar, neacordînd încredere tuturor membrilor biroului. Aceasta „se datoreşte faptului că a neglijat ridicarea nivelului muncii sale". Cam în acelaşi fel a fost apreciată munca fiecăruia din membrii biroului U.T.M. din facultate. Chiar despre tovarăşul Caranfil Lucian, responsabil profesional în biroul U.T.M. — care a neglijat condamnabil sarcinile ce îi reveneau şi se face în mare parte vinovat pentru rezultatele proaste obţinute de studenţi la învăţătură — se spune doar, că a dovedit lipsă de preocupare şi interes pentru munca sa. Caracterizările acestea dovedesc o automulţumire condamnabilă a biroului faţă de munca sa. Cum poate fi însă declarată satisfăcătoare munca unui birou în care — aşa cum au spus la discuţii tov. Ilea şi alţi tovarăşi — au fost unii membri ai biroului slab pregătiţi profesional, rupţi de preocupările utemiştilor, care luau legătură cu aceştia numai la şedinţe? Cum se poate spune despre un birou că a muncit mulţumitor, dacă el s-a complăcut în situaţia ca utemiştii să participe numai la şedinţe şi să-şi plătească cotizaţia? Această mulţumire de sine arată că şi acum cadrele de conducere — şi influenţate de acestea şi utemiştii — apreciază nivelul activităţii organizaţiei U.T.M. după numărul şedinţelor, al abonamentelor şi mobilizărilor. Altfel nu se explică de ce unii utemişti au apreciat ca satisfăcătoare munca pe care a depus-o biroul facultăţii, cînd a reieşit destul de clar că aceasta a fost sub nivelul oricărei critici, că — aşa cum spunea tovarăşul Ionescu Marius — aproape aceleaşi lipsuri au fost arătate şi la alegerile organelor conducătoare din luna martie. Este curios doar faptul că biroul U.T.M. şi utemiştii îşi dau seama de ele numai cu ocazia alegerilor.

În urma unei asemenea dări de seamă, lipsită de o analiză în spirit critic şi autocritic, în urma fotografierii nereuşite a situaţiei existente în facultate, nu s-au simţit antrenaţi să participe la dezbaterile adunării decît 5 utemişti. Contribuţia lor la dezbateri a fost serioasă, ei ridicînd probleme importante. Inexistenţa unei baze de discuţii a lipsit însă organizaţia de ajutorul preţios a zeci de utemişti, care ar fi avut un cuvînt de spus despre situaţia existentă în facultate. La participarea slabă la discuţii a contribuit şi conducerea lipsită de autoritate a adunării. Tovarăşul Adi Solomon, membru în biroul comitetului orăşenesc U.T.M.-Timişoara — preşedintele adunării, n-a ştiut să imprime de la început discuţiilor seriozitate, combativitate şi disciplină, să îndrume adunarea în aşa fel încît, cu toate lipsurile dării de seamă, utemiştii să-şi spună părerea în legătură cu munca desfăşurată. Nepriceperea în conducerea adunării de alegeri şi neînţelegerea din partea utemiştilor a importanţei acesteia au făcut ca în sală să domnească mai tot timpul indisciplina şi neseriozitatea.

Grăbiţi să termine adunarea de alegeri mai repede, utemiştii s-au mărginit să facă propuneri de candidaţi pentru noul birou şi cel mult să-i laude pe aceştia, fără să le arate cu tărie lipsurile, pentru ca ei să ştie ce au de făcut ca să se îndrepte.

★

Pentru ca utemiştii aleşi în noul birou să poată face faţă sarcinilor, este nevoie ca atît comitetul U.T.M. de institut cît şi comitetul orăşenesc U.T.M. — ai căruî reprezentanţi au venit în facultate doar la alegeri — să le arate ceea ce n-a reuşit să le arate adunarea şi să orienteze munca lor în spre rezolvarea problemelor celor mai însemnate: ridicarea nivelului la învăţătură, întărirea muncii de educaţie comunistă a studenţilor.

Organizaţia de bază U.T.M. de la Facultatea de construcţii din Timişoara, ajutată efectiv de comitetul de institut şi de comitetul orăşenesc U.T.M., poate să determine o schimbare în activitatea sa. Sub conducerea organizaţiei de partid din institut, ea poate fi, spre deosebire de trecut, principalul ajutor al decanatului şi cadrelor didactice în pregătirea unor buni ingineri care să fie, în producţie, mîndria facultăţii, a organizaţiei care i-a crescut.

LUCREŢIA LUSTIG

Forţa de neînvins a socialismului ştiinţific

90 de ani de la crearea Internaţionalei I-a

În glorioasa istorie a mişcării muncitoreşti un capitol însemnat îl ocupă activitatea desfăşurată de prima organizaţie internaţională revoluţionară a proletariatului — Internaţionala I-a. Asociaţia Internaţională a Muncitorilor a fost întemeiată în urmă cu 90 de ani, la 28 septembrie 1864, la o întrunire muncitorească internaţională convocată de muncitorii din Franţa şi Anglia la Londra, cu scopul de a protesta împotriva înăbuşirii răscoalei din Polonia din anul 1863. Întemeietorii şi conducătorii Internaţionalei I-a au fost K. Marx şi F. Engels, creatorii socialismului ştiinţific. Internaţionala I-a a apărut şi s-a dezvoltat în condiţiile intensificării mişcării muncitoreşti şi a celei democratice, în perioada de după criza economică mondială din 1857. Activitatea neobosită desfăşurată de Marx şi Engels pentru elaborarea şi propagarea ideilor socialismului ştiinţific, începută prin organizarea în 1847 a „Ligii comuniştilor", dă roade. Chemarea lansată încă în 1848 în Manifestul Partidului Comunist „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!" pătrunde tot mai adînc în masele proletare şi este însuşită de ele. In rîndul muncitorilor înaintaţi din diferite ţări creştea tendinţa de a-şi uni forţele pe scară internaţională.

Internaţionala I-a a căutat să răspundă acestei năzuinţe. Încă de la constituire, ea şi-a pus drept sarcină să unească forţele răzleţe ale muncitorilor din toate ţările într-o singură organizaţie, în vederea unei lupte comune pentru îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai, pentru eliberarea lor economică şi politică. După cum scria V. I. Lenin, Internaţionala I-a a pus bazele unei organizaţii internaţionale muncitoreşti, menită să pregătească muncitorii în vederea ofensivei revoluţionare împotriva capitalului.

Principiile de bază ale Internaţionalei I-a îşi găsesc consfinţirea în „Manifestul constitutiv al Asociaţiei Internaţionale a Muncitorilor" şi în Statut. Ambele au fost redactate de Marx. În aceste importante documente programatice sînt analizate contradicţiile şi antagonismele fundamentale ale societăţii capitaliste, sînt fixate în linii generale scopurile mişcării proletariatului, mijloacele de atingere a lor.

În aceste documente Marx a arătat în mod profetic că producţia pe scară mare şi în acord cu cerinţele ştiinţei este pe deplin posibilă fără o clasă de patroni care exploatează munca altora, fără ca mijloacele de producţie să fie monopolizate de un mănunchi de oameni. De aceea, atît Manifestul cît şi Statutul proclamau în mod solemn că cucerirea puterii politice a devenit sarcina de bază a clasei muncitoare. Manifestul constitutiv sublinia totodată că eliberarea clasei muncitoare presupune unirea şi colaborarea frăţească între proletarii diferitelor ţări. O deosebită actualitate are teza marxistă după care clasa muncitoare are datoria să cunoască secretele politicii internaţionale, să controleze actele diplomatice ale guvernelor proprii, să le zădărnicească la nevoie prin toate mijloacele de care dispun; iar dacă nu este în stare să le împiedice, să-şi manifeste solidaritatea înfierîndu-le în declaraţii simultane şi să ceară ca legile supreme în relaţiile dintre naţiuni să fie legile naturale ale moralei şi justiţiei, care trebuie să guverneze raporturile dintre indivizi.

În Statut era afirmat principiul că proletariatul poate să acţioneze ca clasă numai organizîndu-se într-un partid politic deosebit, care se opune tuturor partidelor vechi, create de clasele avute.

Organizarea proletariatului într-un partid politic este necesară — precizează Statutul — pentru a asigura victoria revoluţiei sociale şi scopul ei final — desfiinţarea claselor.

Pentru consolidarea unei organizaţii internaţionale care să se călăuzească după principiile socialismului ştiinţific, Marx şi Engels au trebuit să ducă o luptă ascuţită nu numai împotriva reacţiunii capitaliste dar şi împotriva oricăror forme utopice, mic-burgheze şi altor forme de socialism, împotriva proudhoniştilor, bacuniştilor şi lassalienilor care căutau să îndepărteze mişcarea muncitorească din diferite ţări ale Europei de sarcinile ei centrale.

In interesul realizării unităţii clasei muncitoare Marx şi Engels au admis însă participarea la Internaţionala I-a şi a reprezentanţilor celorlalte curente din mişcarea muncitorească. Această tactică a fost necesară. Admiţînd participarea lor, Marx şi adepţii lui, consecvenţi socialismului ştiinţific, n-au încetat nici o clipă să combată cu toată tăria teoriile utopice, mic-burgheze, oportuniste, care căutau să îndepărteze masa muncitorească de ţelurile ei. Mărturie sînt cele 5 congrese ale Internaţionalei I-a care au constituit o adevărată tribună de luptă a promotorilor socialismului ştiinţific împotriva duşmanilor lui făţişi şi camuflaţi.

Primul Congres al Internaţionalei I-a a avut loc la Geneva în septembrie 1866. Congresul a adoptat următoarele rezoluţii de mare însemnătate politică, propuse de K. Marx: limitarea pe cale legală a zilei de muncă la 8 ore pentru toţi muncitorii, limitarea specială a zilei de muncă pentru copii şi adolescenţi şi totodată obligativitatea învăţămîntului general şi profesional, protecţia muncii femeilor, desfiinţarea impozitelor indirecte, înarmarea generală a poporului. O deosebită însemnătate a avut rezoluţia cu privire la sindicate, care arăta că sindicatele fiind cea mai largă formă de organizare a clasei muncitoare trebuie să lupte pentru eliberarea deplină a muncitorimii. Rezoluţia prin conţinutul ei era îndreptată atît împotriva proudhoniştilor care se opuneau oricărei forme de organizare a clasei muncitoare şi a lassalienilor care subestimau organizarea ei profesională, cît şi împotriva trade-unionismului englez care îşi limita activitatea la lupta pentru reforme mărunte.

În rezoluţia cu privire la cooperaţie este arătată însemnătatea educativă a cooperaţiei, al cărei rol este de a-i convinge pe muncitori asupra posibilităţii organizării socialiste a muncii; în acelaşi timp rezoluţia subliniază necesitatea cuceririi puterii politice de către proletariat.

Hotărîrile Congresului de la Geneva au constituit o victorie a principiilor organizatorice marxiste şi a programului marxist în Internaţionala I-a.

Al doilea Congres al Internaţionalei a I-a a avut loc tot în Elveţia, la Lausanne, în septembrie 1867. La acest Congres încercarea proudhoniştilor de a-l înlătura pe Karl Marx de la conducere a fost respinsă şi Congresul a reales vechiul Consiliu General.

Al treilea Congres al Internaţionalei I-a a avut loc la Bruxelles în Belgia, în septembrie 1868. O serie de rezoluţii au reînoit de fapt Hotărîrile Congresului de la Geneva îndreptate împotriva proudhoniştilor. O uriaşă importanţă a avut-o rezoluţia în care se cerea trecerea pămîntului, a bogăţiilor subsolului şi a căilor ferate în folosinţă socială.

La Congresul al IV-lea al Internaţionalei I-a care a avut loc la Basel, în Elveţia, în septembrie 1869 ca şi la Congresul al V-lea al Internaţionalei I-a care a avut loc la Haga în 1872, lupta a fost îndreptată în deosebi împotriva anarhistului Bakunin. Congresul de la Haga din 1872 a însemnat victoria ideologică şi organizatorică definitivă a marxismului asupra formelor sectare, mic-burgheze ale socialismului premarxist.

În scurta dar rodnica ei perioadă, Internaţionala I-a prin Consiliul ei General a luat atitudine faţă de toate evenimentele europene şi mondiale importante exprimînd poziţia proletariatului faţă de ele. Într-o serie de lucrări ale Internaţionalei I-a, redactate de Marx, îşi găseşte oglindirea acest fapt.

Adresele Internaţionalei I-a au salutat acţiunile de solidaritate ale muncitorilor împotriva războiului. In mesajele de pace şi prietenie trimise de muncitori unii altora în plin război, K. Marx a văzut, pe bună dreptate, perspectivele unui viitor mai luminos.

O pildă vie de fermitate revoluţionară, de dragoste neclintită pentru cauza clasei muncitoare şi ură neîmpăcată faţă de duşmanii ei, a dovedit Internaţionala I-a în frunte cu Marx în poziţia adoptată faţă de Comuna din Paris.

Deşi Marx a prevenit proletariatul francez împotriva insurecţiei premature, cînd revoluţia deveni fapt el salută în modul cel mai entuziast iniţiativa revoluţionară a maselor. K. Marx şi F. Engels au desfăşurat în Consiliul General o activitate uriaşă de sprijinire a Comunei. Prin scrisori şi convorbiri ei explicau proletariatului din lumea întreagă adevăratul sens al evenimentelor din Paris şi îl chemau să se solidarizeze cu comunarzii şi să-i sprijine moral şi material. Păstrînd o legătură strînsă cu Comuna, K. Marx dădea sfaturi preţioase conducătorilor ei în diverse probleme privind activitatea economică, politică şi militară.

La 30 mai, numai două zile după ce ultimii luptători ai Comunei sucombau în rîpele de la Belleville copleşiţi de forţele mult superioare numericeşte ale adversarului, Marx citea în faţa Congresului General lucrarea „Războiul civil din Franţa". În trăsături scurte, puternice şi pătrunzătoare, era înfăţişată semnificaţia istorică a Comunei din Paris. Pentru prima dată în lume se născuse o republică în care puterea nu mai aparţinea unei clase de exploatatori, ci exploataţilor, proletariatului. Deşi existenţa Comunei a fost de scurtă durată, ea totuşi a prilejuit lui Marx să dezvolte mai departe învăţătura sa despre stat şi dictatura proletariatului. Astfel Marx a ajuns la concluzia că clasa muncitoare, odată ajunsă la putere, nu poate continua să conducă cu vechiul aparat de stat; pentru a nu pierde din nou stăpînirea cucerită, clasa muncitoare trebuie să sfarme vechea maşină de stat burgheză şi să creeze un nou aparat de stat, al său propriu.

Această teză marxistă izvorîtă din experienţa Comunei din Paris, îmbogăţită cu experienţa pe care ulterior a acumulat-o mişcarea muncitorească şi care şi-a găsit expresia în leninism, a călăuzit partidele comuniste în construcţia de stat în ţările unde proletariatul a înlăturat dominaţia capitalului.

Acţiunile Internaţionalei I-a în sprijinul Comunei, lupta ei curajoasă şi hotărîtă împotriva teroarei sîngeroase a claselor cîrmuitoare, au aprins şi mai mult ura reacţiunii internaţionale împotriva lui K. Marx şi a mişcării muncitoreşti revoluţionare. În numeroase ţări a fost dezlănţuită prigoana împotriva secţiilor Internaţionalei I-a, iar participarea la ea a fost declarată crimă de stat. Dar toate acestea n-au putut împiedica dezvoltarea activităţii desfăşurate de Internaţionala I-a. Ideile socialismului ştiinţific au fost răspîndite în cercuri tot mai largi ale clasei muncitoare. Înfrîngînd curentele oportuniste din rîndurile muncitorilor, **Internaţionala I-a a contribuit în mare măsură la statornicirea hegemoniei marxismului în mişcarea muncitorească.** Astfel, ea a creat condiţiile pentru naşterea ulterioară în toate ţările a unor partide proletare de sine stătătoare.

În felul acesta Internaţionala I-a şi-a desăvîrşit opera ei istorică. Internaţionala I-a a fost oficial desfiinţată în 1876. Internaţionala II-a a avut un faliment ruşinos deoarece în rîndurile ei au crescut la maxim oportunismul şi şovinismul.

În condiţiile creşterii mişcării muncitoreşti, a formării unor partide muncitoreşti în principalele ţări, s-au cimentat noi forme ale alianţei internaţionale a proletariatului.

Un rol uriaş în întărirea şi unirea partidelor comuniste l-a avut Internaţionala III-a înfiinţată de Lenin, care în noile condiţii istorice a dezvoltat tradiţiile revoluţionare ale Internaţionalei I-a.

★

În cei 90 ani care au trecut de la înfiinţarea Internaţionalei I-a ideile socialismului ştiinţific au repurtat victorii istorice.

Învăţătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin cucereşte tot mai mult inimile şi minţile celor ce muncesc de pretutindeni. Socialismul, pentru prima oară în istoria omenirii, a fost construit în U.R.S.S. Ţările de democraţie populară merg pe acelaşi drum. Pe o treime din suprafaţa globului, 900 milioane de oameni au azvîrlit de pe grumazul lor jugul capitalismului şi construiesc o societate în care totul se făureşte pentru fericirea şi luminarea vieţii celor mulţi. Învăţătura marxist-leninistă se dovedeşte astfel a fi o forţă invincibilă!

Z. AURELIAN

Conferinţa mondială a muncitorilor din industriile chimică, similare şi petrol şi-a încheiat lucrările

Duminică dimineaţa au luat sfîrşit lucrările Conferinţei mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare şi petrol, la care au participat 111 delegaţi, observatori şi invitaţi veniţi din 33 de ţări ale lumii.

Şedinţa de închidere a fost prezidată de Alexandru Vernescu (R.P.R.).

Participanţii la conferinţă au fost salutaţi de o delegaţie de pionieri din Capitală.

S-a trecut apoi la adoptarea documentelor conferinţei. Participanţii au adoptat în unanimitate Rezoluţia generală a Conferinţei mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare şi petrol. În Rezoluţie se subliniază succesul important obţinut de muncitorii chimişti şi petrolişti prin crearea noii uniuni internaţionale sindicale care va duce la întărirea unităţii internaţionale a clasei muncitoare şi la întărirea luptei sale pentru o viaţă mai bună, pentru pace.

S-a dat citire după aceea Regulamentului Uniunii internaţionale a sindicatelor muncitorilor din industriile chimică, similare şi petrol, care a fost adoptat în unanimitate.

După aceea a fost adoptat în unanimitate Programul de revendicări al muncitorilor din industriile chimică, petrol, sticlă şi ceramică, hîrtie şi carton, produse farmaceutice şi alte industrii similare. Programul cuprinde o serie de revendicări minimale ale muncitorilor din industriile respective din ţările capitaliste şi coloniale, în domeniul salariilor, zilei şi săptămînii de lucru, dreptului la muncă, la odihnă, protecţiei sănătăţii, securităţii sociale, etc.

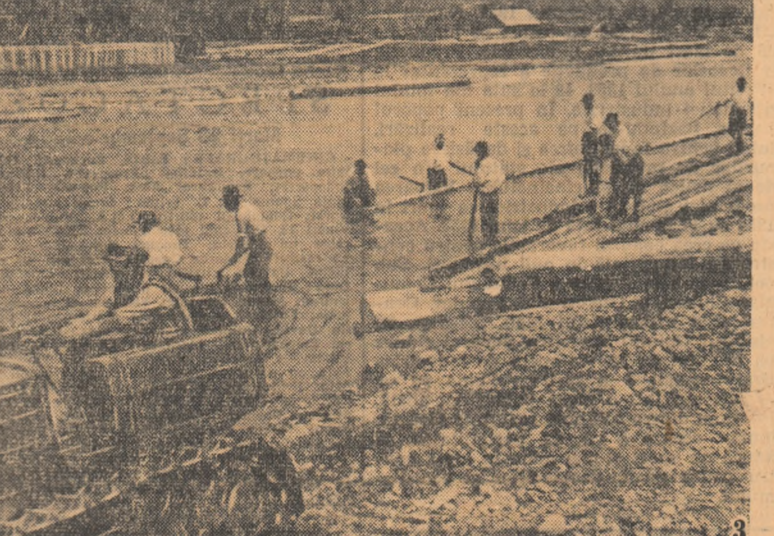
In Rezoluţia împotriva represiunilor — adoptată în unanimitate de participanţi se arată că conferinţa ia act cu adîncă indignare de atentatele săvîrşite împotriva libertăţii sindicale, de persecuţiile de tot felul la care sînt supuşi muncitorii şi conducătorii lor din partea guvernelor în Iran, Grecia, Venezuela, Guatemala, Spania şi alte ţări din Europa şi America.

Conferinţa a adoptat apoi în unanimitate un mesaj adresat tuturor muncitorilor şi muncitoarelor din industriile chimică, similare şi petrol din întreaga lume.

După aceea a fost ales cu viu entuziasm Comitetul administrativ al noii uniuni internaţionale. Comitetul este format din 19 membri.

Comitetul administrativ, întrunindu-se într-o scurtă şedinţă, a hotărît să aleagă ca preşedinte al Uniunii internaţionale a sindicatelor muncitorilor din industriile chimică, similare şi petrol pe Bianchi Lima (Italia).

Ca vicepreşedinţi au fost aleşi Nicolai Kovalev, (U.R.S.S.), Eduard Finck şi Ci-jan Hao-jan (R. P. Chineză). Secretar general al Uniunii a fost ales Boszoki Ferenc (R. P. Ungară).

3

4

O activitate culturală bogată

Filiala regională S.R.S.C. Bacău aduce o contribuţie importantă la popularizarea cunoştinţelor ştiinţifice şi culturale în rîndurile celor ce muncesc.

În luna august, lectorii filialei au ţinut peste 310 conferinţe, audiate de 21.149 de persoane. Dintre acestea, 181 de conferinţe au fost ţinute la sate în faţa a peste 10.700 de ţărani muncitori.

Numeroase conferinţe sînt menite să răspîndească ştiinţa agrotehnică înaintată. Astfel, în gospodăriile agricole de stat şi colective, în S.M.T.-uri, precum şi la căminele culturale, în faţa ţăranilor muncitori întovărăşiţi şi cu gospodării individuale, au fost ţinute conferinţe despre: „Importanţa arăturilor adînci", „Conservarea legumelor pentru iarnă" etc.

DECLARAŢIA GENERALULUI CEN-I

Generalul Cen I, conducătorul Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, a făcut recent următoarea declaraţie unui grup de ziarişti care însoţesc Ansamblul în turneul pe care acesta îl întreprinde în ţară:

Dragi tovarăşi şi prieteni,

În cursul turneului de vizite şi spectacole ce-l întreprindem pe teritoriul frumoasei şi bogatei dvs. ţări, ziarele romîneşti ne-au adus ştirea deschiderii primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi a adoptării în unanimitate a primei Constituţii cu adevărat democratice din istoria ţării noastre. Puteţi să vă închipuiţi cît de entuziasmaţi sîntem aflînd aceste ştiri.

Ca şi poporul romîn, poporul chinez a suferit timp îndelungat asuprirea şi exploatarea feudală, a capitalului birocratic, a imperialismului. Poporul trăia în condiţii deosebit de grele, nemaiputînd suporta suferinţele, mai ales în ultimul secol. Conştiinţa poporului chinez s-a trezit şi poporul s-a călit. Datorită Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie s-a născut Partidul Comunist Chinez. Cu acest eveniment, viaţa poporului chinez a intrat pe un nou făgaş. Sub conducerea Partidului Comunist Chinez, poporul chinez ţintea în lupta sa scopuri clare: răsturnarea oprimării feudale şi a capitalului birocratic, lupta împotriva imperialismului cotropitor. Calea concretă de urmat este drumul parcurs de către Uniunea Sovietică. În rîndurile poporului chinez s-au ridicat mereu noi luptători. Locul celor căzuţi în luptă era ocupat de alţii. După aproape 30 de ani de luptă, poporul chinez s-a ridicat ca un uriaş în Asia, izgonind pe imperialişti cu mîinile sale vînjoase, răsturnînd regimul feudal şi al capitalului birocratic şi făurind Republica Populară Chineză, în care pentru prima dată poporul este stăpîn pe destinele sale şi construieşte socialismul.

Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi Constituţia adoptată de ea au drept scop să consfinţească prin lege cuceririle poporului chinez şi să le consolideze în timp. Este un eveniment măreţ în istoria poporului chinez cît şi al popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, un eveniment măreţ al lagărului păcii, democraţiei şi socialismului, care are în frunte Uniunea Sovietică.

Acest eveniment marchează nu numai victoria luptei marelui popor chinez, ci şi victoria luptei întregului lagăr al păcii şi socialismului. În zilele acestea am fost felicitaţi pretutindeni de dvs., şi am citit mesajele dvs. de salut prin care consideraţi adoptarea Constituţiei noastre şi ca o realizare proprie. De aceea, trebuie să vă aducem sincerele noastre mulţumiri.

În acelaşi timp, cum să nu ne bucurăm şi noi la rîndul nostru de Constituţia dvs. populară, adoptată în 24 septembrie 1952 şi de măreţele realizări obţinute de dvs. în ultimul deceniu sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn şi a Guvernului Republicii Populare Romîne.

Mai ales, în urma unui contact mai strîns cu poporul romîn am fost profund impresionat de modestia, hărnicia şi dîrzenia în muncă a poporului dvs.; am văzut că Partidul Muncitoresc Romîn, care vă conduce, aplică cu măiestrie conducerea colectivă, dezvoltînd înţelepciunea maselor, fiind un partid dătător de forţă de luptă. Sîntem convinşi că în ţara dvs. construirea socialismului se va dezvolta într-un ritm rapid.

Salutăm cea de a 5-a aniversare a proclamării Republicii Populare Chineze care se apropie şi în acelaşi timp salutăm cea de a 10-a aniversare a eliberării ţării dvs., sărbătorită recent.

Deşi mii de kilometri despart ţările noastre, totuşi, datorită faptului că noi luăm ca exemplu Uniunea Sovietică şi ducem munca de construcţie cu ajutorul Uniunii Sovietice, sîntem ferm convinşi că înflorirea şi prosperitatea continuă a ţărilor noastre sînt absolut asigurate. Fapte minunate ne-au convins prin propria noastră experienţă că victoria cauzei noastre este sigură, că această victorie se va lărgi şi consolida tot mai mult în timp, datorită străduinţelor continue ale oamenilor muncii din ambele ţări.

(Agerpres)

TRATATIVELE SOVIETO-AMERICANE IN PROBLEMA ATOMICĂ

Articol de fond din ziarul „Pravda"

MOSCOVA 27 (Agerpres). — „Pravda" publică următorul articol de fond intitulat „Tratativele sovieto-americane în problema atomică":

„Pravda" publică astăzi documentele pe care le-au schimbat Guvernul U.R.S.S. şi Guvernul S.U.A. în cursul tratativelor sovieto-americane în problema atomică.

După cum se ştie, Guvernul Sovietic urmînd în mod consecvent politica sa de pace a prezentat în repetate rînduri în Organizaţia Naţiunilor Unite propuneri prevăzînd încheierea unei convenţii internaţionale cu privire la interzicerea necondiţionată a armei atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu privire la reducerea substanţială a armamentelor clasice şi la instituirea unui control eficace asupra respectării acestor acorduri. Prezentînd aceste propuneri, Guvernul Sovietic a pornit de la faptul că ele corespund cererilor mereu crescînde ale popoarelor de a se pune capăt cursei înarmărilor, inclusiv în domeniul armei atomice şi cu hidrogen şi de a se lua neîntîrziat măsuri pentru ca omenirea să fie ferită de grozăviile unui război atomic nimicitor.

În ciuda afirmaţiei conţinute în nota memorială din 9 iulie,—nu Uniunea Sovietică, ci Guvernul S.U.A. este acela care a împiedicat pînă în momentul de faţă încheierea acordurilor sus-menţionate în condiţii acceptabile pentru toate statele suverane şi egale în drepturi. Totuşi, faptul că pînă în momentul de faţă nu s-a reuşit să se realizeze aceste acorduri, nu trebuie să micşoreze importanţa eforturilor în vederea realizării înţelegerii necesare între părţile interesate. Iată de ce Guvernul Sovietic a declarat la timpul său că este gata să participe la tratative confidenţiale sau diplomatice în legătură cu propunerea preşedintelui Eisenhower din 8 decembrie 1953 privind folosirea internaţională a energiei atomice în scopuri paşnice.

Arătînd că înfăptuirea acestei propuneri care prevede ca statele respective să pună o anumită parte din stocurile lor de materiale atomice la dispoziţia unui organism internaţional pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, nu poate contribui la încetarea cursei înarmărilor, Guvernul Sovietic a făcut un nou efort pentru a găsi o ieşire din situaţia creată. El a propus ca în cursul tratativelor să se examineze concomitent propunerea Uniunii Sovietice ca statele participante la Acord, călăuzindu-se de năzuinţa de a micşora încordarea internaţională, să-şi asume obligaţia solemnă şi necondiţionată de a nu folosi arma atomică, cu hidrogen şi alte arme de exterminare în masă.

Guvernul Sovietic a subliniat că realizarea unui acord internaţional în această problemă ar putea constitui un important pas pe calea spre completa înlăturare din armamentele statelor a armei atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, concomitent cu instituirea unui strict control internaţional care să asigure îndeplinirea acordului privitor la interzicerea folosirii armei atomice în scopuri de război.

Documentele publicate astăzi arată însă că Guvernul S.U.A. a adoptat o poziţie negativă faţă de această propunere a U.R.S.S. După cum reiese din documente, Guvernul S.U.A. a încercat să justifice poziţia sa negativă prin argumente foarte şubrede, invocînd de exemplu că nu ar putea fi convins de faptul că un acord cu privire la renunţarea necondiţionată a statelor la folosirea armei atomice şi cu hidrogen va fi îndeplinit. Punîndu-se însă astfel problema, orice tratat internaţional poate fi pus la îndoială!

Documentele publicate denotă că în etapa actuală a tratativelor sovieto-americane nu s-a reuşit încă să se cadă de acord asupra poziţiilor părţilor într-o serie de probleme esenţiale. În cursul tratativelor, Guvernul Sovietic a insistat şi continuă să insiste asupra necesităţii unor acorduri internaţionale care să asigure neadmiterea folosirii energiei atomice în scopuri de război şi să facă cu putinţă folosirea ei numai în scopuri paşnice, spre binele omenirii. După cum se ştie, ştiinţa sovietică a obţinut succese remarcabile în lupta pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. În U.R.S.S. funcţionează deja prima centrală electrică din lume pe bază de energie atomică.

Se ştie, pe de altă parte, că Guvernul S.U.A. declară deseori că se străduieşte să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Întrucît ajungerea la un acord asupra poziţiilor în această problemă între U.R.S.S şi S.U.A. are o mare însemnătate pentru realizarea unei înţelegeri internaţionale privitoare la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, Guvernul Sovietic consideră că este de dorit ca cele două guverne să-şi continue eforturile în scopul unei apropieri a poziţiilor părţilor. Posibilităţile pentru ajungerea la un acord asupra poziţiilor părţilor nu trebuiesc considerate epuizate.

În nota memorială din 22 septembrie, Guvernul Sovietic a atras atenţia guvernului S.U.A. asupra unor principii importante de care nu se poate să nu se ţină seama la examinarea problemei colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. O premiză esenţială a colaborării internaţionale în acest domeniu o constituie recunoaşterea faptului că ea nu trebuie să pună o ţară sau un grup de ţări într-o situaţie privilegiată, în care această ţară sau acest grup de ţări ar putea să impună voinţa lor altor state.

Orice organism internaţional, creat pe baza unui acord respectiv între state, îşi poate îndeplini cu succes funcţiile numai în cazul cînd competenţa lui, destul de largă pentru a-i permite să îndeplinească în mod eficient misiunile care i-au fost încredinţate, nu va fi folosită în acelaşi timp în detrimentul securităţii unor sau altor state. Acest organism poate să corespundă destinaţiei sale numai în cazul cînd competenţa şi sarcinile sale, la fel ca şi activitatea sa practică, vor fi în concordanţă cu principiile unanim recunoscute ale Cartei Naţiunilor Unite.

Guvernul Sovietic împărtăşeşte Guvernului S.U.A. ca organismul internaţional respectiv să raporteze Consiliului de Securitate şi Adunării Generale despre activitatea sa. Se înţelege de la sine că atunci cînd în legătură cu aceasta se vor ivi chestiuni privind securitatea unor sau altor state, hotărîrile necesare trebuie luate tocmai de Consiliul de Securitate în conformitate cu competenţa sa ca organism care poartă răspunderea principală pentru menţinerea păcii şi securităţii internaţionale.

Caracterul actual al acestor principii reiese absolut evident dacă amintim că în ultima vreme în coloanele presei americane au apărut numeroase informaţii despre intenţiile cercurilor guvernante din S.U.A. de a crea un oarecare „Pool atomic" (Uniune internaţională) care, potrivit celor scrise de ziarele americane, să reprezinte ceva în genul „planului atomic al lui Marshall" şi să nu fie sub controlul Organizaţiei Naţiunilor Unite. Referindu-se la planurile de creare a acestei „Uniuni internaţionale", observatorul agenţiei americane Associated Press, Hightower, scria recent că „acest organism va funcţiona *în afara O.N.U.-lui*, altfel activitatea lui ar putea fi împiedicată (? !) de manevrele comuniştilor". Nu este necesar să arătăm că planuri de acest fel nu pot cîtuşi de puţin contribui la rezolvarea problemei folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

După cum se arată în nota memorială din 22 septembrie, „Guvernul Sovietic, luînd notă de declaraţia Guvernului S.U.A că este gata să reia în orice moment tratativele legate de folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, declară la rîndul său că este gata să continue aceste tratative pentru a se examina atît propunerea Guvernului Sovietic, cît şi propunerea Guvernului S.U.A.". În lumina acestei declaraţii nu poate să nu provoace mirare faptul că reprezentantul S.U.A., Lodge, luînd cuvîntul la 24 septembrie în şedinţa Comitetului General al Adunării Generale a O.N.U., a susţinut că Uniunea Sovietică ar refuza să participe la proiectul de creare a unui organism internaţional pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Răspunzînd la această declaraţie neîntemeiată, reprezentantul U.R.S.S., A. I. Vîşinski, a arătat în mod just că declaraţia lui Lodge, potrivit căreia Uniunea Sovietică ar refuza să colaboreze la problema creării unui organism internaţional pentru energia atomică, nu corespunde realităţii.

Publicarea în presă a tuturor documentelor privitoare la tratativele dintre U.R.S.S. şi S.U.A. în problema atomică a fost propusă de Guvernul Sovietic la 22 septembrie pentru ca opinia publică să fie informată asupra tratativelor. Totodată, s-a arătat că publicarea întregii corespondenţe diplomatice privitoare la tratative este determinată de faptul că în presa americană au apărut informaţii care au oglindit inexact poziţiile părţilor. Se ştie, între altele, că unele ziare americane au încercat în repetate rînduri să denatureze poziţia Uniunii Sovietice în problema energiei atomice, urmărind să dezinformeze opinia publică americană. Publicarea documentelor va pune capăt inexactităţilor de orice fel în prezentarea acestei probleme importante, care afectează nu numai interesele popoarelor din U.R.S.S. şi S.U.A., ci şi ale popoarelor din toate ţările.

Uniunea Sovietică, luptînd neîncetat pentru cauza păcii şi securităţii în întreaga lume, în permanenţă a sprijinit şi sprijină o asemenea rezolvare a problemei atomice care să poată preîntîmpina primejdia unui război atomic şi să deschidă perspective largi pentru folosirea energiei atomice nu în scopuri de distrugere, ci în scopurile construcţiei, ale progresului omenirii.

Cum este aplicat acordul de armistiţiu în Indochina

ŞANHAI 26 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite o dare de seamă asupra felului în care s-a aplicat acordul de armistiţiu în Indochina în perioada 21 iulie — 21 septembrie.

Îndeplinirea ordinului cu privire la încetarea operaţiunilor militare a fost unul din primele succese importante în aplicarea acordului de armistiţiu. Armata Populară Vietnameză şi trupele Uniunii franceze din Vietnamul de nord, central şi de sud, şi-au evacuat în termene extrem de scurte trupele în zonele delimitate dinainte. În prezent, trupele Uniunii franceze din Vietnamul de nord sînt concentrate în regiunile Golfului Hanoi şi de-a lungul şoselei nr. 5.

Concomitent cu sarcinile sus-menţionate se refac cu succes regiunile recent eliberate. Armata Populară Vietnameză a preluat oraşul Dong-Hoi din provincia Kuang Bin (Vietnamul Central) şi o serie de provincii din regiunea deltei Fluviului Roşu şi din partea centrală a Vietnamului de nord. Numeroase detaşamente ale trupelor Uniunii franceze părăsind aceste teritorii au săvîrşit însă fapte care încalcă acordul de armistiţiu. Ele au jefuit avutul poporului, au refuzat să curețe de mine localitatea respectivă, au evacuat bunurile obşteşti etc. Cea mai gravă încălcare a acordului de armistiţiu este încurajarea de către trupele Uniunii franceze a încercărilor de a forţa populaţia din Vietnamul de nord să se evacueze în sud, folosind toate mijloacele de la înşelăciune la violenţă.

Realizarea acordului de armistiţiu în Laos şi Cambodgia a dat rezultate bune. Trupele mişcării de rezistenţă din Khmer şi Patet-Lao şi voluntarii vietnamezi au executat cu toată stricteţea ordinul de încetare a operaţiunilor militare, de regrupare a armatelor şi predare a prizonierilor de război.

Tovarăşul Mao Ţze-dun a fost ales preşedinte al R. P. Chineze

PEKIN 27 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În şedinţa din 27 septembrie a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, deputaţii au ales în unanimitate pe Mao Ţze-dun, preşedinte al Republicii Populare Chineze. Vice-preşedinte al Republicii Populare Chineze a fost ales Ciu De.

Primul ministru al Birmaniei cere admiterea R. P. Chineze în O. N. U.

LONDRA 27 (Agerpres). — Ziarul „Sunday Times" publică interviul acordat de primul ministru al Birmaniei, U Nu, corespondentului său din Rangoon. Referindu-se la amînarea de către Adunarea Generală O.N.U. a chestiunii privind repunerea Chinei în drepturile ei legitime la O.N.U., U Nu a declarat: „Acest refuz nu este de natură să contribuie la micşorarea încordării în această parte a lumii. Actuala reprezentare a Chinei la O.N.U. de către Formoza este o anomalie şi consider că în interesul relaţiilor prieteneşti dintre China şi restul lumii ar trebui ca problema reprezentării Pekinului să fie cît mai repede reglementată".

Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Germane

BERLIN 26 (Agerpres). — Agenţia A.D.N. a dat publicităţii textul declaraţiei Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane în legătură cu conferinţa celor nouă ţări care urmează să se ţină la 28 septembrie la Londra. În declaraţie se spune printre altele:

La 23 septembrie urmează să se deschidă la Londra conferinţa celor nouă ţări pentru discutarea problemei reînarmării Germaniei occidentale. La această conferinţă intenţionează să ia cuvîntul cancelarul federal Adenauer, pentru a expune, chipurile, punctul de vedere german în această problemă.

Cancelarul federal Adenauer, cere ca şi pînă acum remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în gruparea agresivă a ţărilor vest-europene. O asemenea politică este în contradicţie cu aspiraţiile naţionale ale poporului nostru spre unificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică. Nimeni nu trebuie să se îndoiască de faptul că reînvierea militarismului în Germania occidentală şi includerea acesteia în alianţe militare agresive creează un obstacol de neînlăturat în calea unificării Germaniei. Aceasta ar însemna ca scindarea Germaniei să fie prelungită pe termen nelimitat, iar revendicările fireşti şi legitime ale poporului german cu privire la refacerea unităţii Germaniei să rămînă neîndeplinite. Nu numai populaţia din R. D. Germană, ci şi majoritatea populaţiei din Germania occidentală se pronunţă cu hotărîre împotriva acestei politici a lui Adenauer care împiedică realizarea unităţii Germaniei şi provoacă primejdia unui nou război. Adenauer, nu este împuternicit şi nu are dreptul să facă la conferinţa de la Londra, în numele poporului german, declaraţii privind Germania sau Germania occidentală.

Guvernul Republicii Democrate Germane a prezentat din nou propuneri constructive avînd drept scop apropierea şi unificarea celor două părţi ale Germaniei.

Atunci cînd există de ambele părţi dorinţa de a realiza o înţelegere, poate fi elaborat un punct de vedere unic în toate problemele de importanţă vitală pentru poporul german, un punct de vedere care să corespundă intereselor poporului german şi intereselor celorlalte popoare în opera de menţinere a păcii.

Un fost general hitlerist propune ocuparea Franţei

NEW YORK 26 (Agerpres). — Ziarul „New York Journal American" publică interviul acordat corespondentului său, Von Wiegand, de fostul general hitlerist Von Falkenhausen, în cursul căruia acesta a propus ocuparea militară a Franţei, deoarece ea „împiedică înfăptuirea unităţii" Europei occidentale.

„Astăzi general-colonel Alexander Von Falkenhausen, relatează corespondentul, s-a pronunţat în favoarea „celor mai hotărîte măsuri" pentru a împiedica Franţa să submineze în întregime unitatea Europei occidentale".

„Mi-am exprimat părerea, scrie în continuare corespondentul, că, dacă el are în vedere ocuparea Franţei, acesta este un limbaj tare şi o măsură hotărîtă". „Nu a venit oare timpul de a recurge la un limbaj tare şi de a lua măsuri hotărîte?" a întrebat el.

Scurte ştiri

● La 23 septembrie a sosit la Rostov pe Don o delegaţie a cercurilor industriale şi de afaceri din Republica India, delegaţii economice din Republica Indonezia şi Japonia pentru a lua cunoştinţă de industria şi agricultura din regiunea Donului.

● Asociaţia daneză pentru colaborarea cu Uniunea Sovietică a organizat la Teatrul Regal din Copenhaga un spectacol de balet, la care şi-au dat concursul artiştii sovietici T. Guseva, I. Tihomirnova şi G. Lediah.

● La 24 septembrie, la şantierul naval „Boel" pe Tamise (Belgia) a avut loc lansarea unei noi motonave sovietice — „Aleksandr Herzen".

● După cum anunţă agenţia France Presse, Marea Britanie a hotărît să ridice consulatul britanic de la Hanoi (R. D. Vietnam) la rangul de consulat general şi să procedeze la remanierea personalului acestui consulat.

● In Tunis continuă represaliile forţelor de poliţie împotriva patrioţilor tunisieni. Intr-o acţiune de urmărire, efectuată de poliţie în localitatea Djebel Melussy, au fost omorîţi opt tunisieni, iar alţi 20 au fost răniţi.

● Ministerul Afacerilor Interne din landul Renania de nord-Westfalia (Germania occidentală) a interzis în mod ilegal ţinerea celui de al doilea congres al Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace şi libertate, care urma să se ţină la 26 septembrie la Hamm.

● Agenţia France Presse anunţă că primul ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo a sosit la Rangoon, venind din India. Premierul indonezian va fi cîteva zile oaspetele guvernului birman.

● Unul din cele mai violente taifunuri a bîntuit cu furie coastele de nord-vest ale Japoniei. La un moment dat vîntul sufla cu o viteză de peste 250 km. pe oră. Valuri gigantice se izbeau de ţărm înghiţind numeroase victime. Agenţiile străine de presă relatează că acest taifun a provocat pagube uriaşe. Pînă la ora actuală se precizează că numai pe insula Hokaido taifunul a provocat moartea a 543 locuitori, rănind alţi 500.

● La 23 septembrie, avioane ciankaişiste au efectuat 11 atacuri împotriva insulei Amoy. Artileria antiaeriană a Armatei Populare de Eliberare a doborît trei avioane şi a avariat alte şase.

Industrializarea socialistă a Chinei noi

Ţzen Ven-ţzin

Odată cu victoria revoluţiei populare şi cu crearea Republicii Populare Chineze, poporul chinez a păşit într-o nouă perioadă istorică — perioada trecerii treptate la socialism. Sarcina de căpetenie ce stă în faţa poporului chinez în perioada de trecere de la democraţia populară la socialism constă în înfăptuirea treptată a industrializării socialiste a ţării.

Industrializarea socialistă a Chinei este un lucru însemnat şi greu de îndeplinit, în primul rînd fiindcă vechea Chină ne-a lăsat ca moştenire o bază industrială foarte înapoiată şi slabă. Greutatea specifică a industriei în economia naţională din China veche constituia abia circa 10 la sută. Greutatea specifică a industriei grele era neînsemnată, această industrie avînd totodată şi un caracter colonial. Cele mai mari întreprinderi de industrie grea ale Chinei se aflau în mîinile imperialiştilor străini. Ei înfiinţau ici-colo în China întreprinderi de turnătorie de oţel, numai pentru că voiau să folosească materia primă a ţării în scopurile lor militare şi considerau că prelucrarea ei în China le este mai avantajoasă.

Industrializarea socialistă a Chinei are ca scop reconstruirea radicală a întregii economii a ţării şi în primul rînd a industriei sale şi transformarea Chinei într-un stat socialist industrial-agrar. Concret, aceasta înseamnă că greutatea specifică a industriei din economia naţională, care constituia în anul 1952 aproape 28 la sută, trebuie ridicată pînă la 70 la sută. Industria modernă, în cadrul căreia sectorul socialist constituie actualmente numai 50 la sută, trebuie transformată în întregime în industrie socialistă. Cantitatea medie de produse industriale pe cap de om trebuie să crească considerabil, iar greutatea specifică a industriei grele din producţia industrială trebuie să se ridice de la 44 la sută la 60 la sută.

Industrializarea ţării, care se realizează de poporul chinez, este socialistă prin caracterul său; ea este dirijată spre ridicarea nivelului de trai material şi cultural al poporului şi prin urmare reprezintă un contrast direct cu industrializarea capitalistă care duce la îmbogăţirea unei mîini de oameni şi la pauperizarea majorităţii poporului. Temelia industrializării socialiste este dezvoltarea industriei grele, pentru că numai pe baza industriei grele se pot asigura toate cele necesare pentru dezvoltarea şi transformarea celorlalte ramuri industriale, a agriculturii, a transportului şi comunicaţiilor, precum şi pentru întărirea apărării ţării. Ţările capitaliste începeau cu dezvoltarea industriei uşoare şi procesul de industrializare din aceste ţări dura de la 50 pînă la 100 de ani. Uniunea Sovietică a început industrializarea socialistă a ţării cu crearea industriei grele, îndeplinind această sarcină în aproximativ 10 ani. Urmînd pilda Uniunii Sovietice, poporul chinez va putea îndeplini opera de industrializare socialistă a ţării în cursul unui termen istoric relativ scurt. Concentrîndu-şi forţele de bază pentru dezvoltarea industriei grele, poporul chinez dezvoltă totodată în mod corespunzător transportul şi comunicaţiile, industria uşoară, agricultura şi comerţul, precum şi cultura şi învăţămîntul. Fără toate acestea n-ar fi posibilă crearea industriei grele şi prin urmare n-ar fi posibile nici realizarea industrializării ţării, nici îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale poporului.

Pentru a realiza industrializarea socialistă, este nevoie să se asigure în primul rînd creşterea şi ridicarea neîncetată a greutăţii specifice a sectorului socialist în economia naţională, pentru că numai astfel se poate ajunge la dezvoltarea democraţiei populare şi la crearea unei baze materiale trainice pentru trecerea Chinei la socialism. De aceea poporul chinez dezvoltă mai întîi industria, transportul şi comunicaţiile de stat, precum şi comerţul de stat şi cel cooperatist. Astfel, cota parte a industriei de stat în producţia globală industrială a ţării a crescut mereu şi a reprezentat în 1953, 53 la sută. Poporul chinez lărgeşte şi reconstruieşte întreprinderile existente ale industriei socialiste, îmbunătăţeşte munca ce se duce în cadrul lor, avînd în vedere că aceste întreprinderi vor juca, o perioadă destul de îndelungată, rolul principal în producţia produselor industriale, precum şi în ajutorul tehnic acordat la construcţia noilor întreprinderi, la înzestrarea acestora cu maşini, utilaj, cadre calificate.

Poporul chinez acordă o mare atenţie dezvoltării agriculturii, mai cu seamă măririi producţiei de cereale, pentru că numai în aceste condiţii se poate ridica nivelul de trai al ţăranilor, se poate asigura integral industria cu materie primă, se poate lărgi piaţa de desfacere a producţiei industriale. Toate acestea contribuie totodată la dezvoltarea producţiei cerealelor-marfă pentru satisfacerea cerinţelor populaţiei oraşelor şi ţinuturilor industriale. În prezent producţia de cereale din China s-a mărit considerabil în comparaţie cu perioada de dinainte de eliberarea ţării. Totuşi nu s-a ajuns încă la o abundenţă a producţiei de grîne. Primul plan cincinal prevede mărirea producţiei de grîne cu 30 la sută în comparaţie cu anul 1952. În cursul celui de al doilea plan cincinal, industria va fi în măsură să înzestreze agricultura cu un număr corespunzător de tractoare, îngrăşăminte chimice etc. Aceasta va determina într-o măsură considerabilă sporirea producţiei de cereale. Se presupune că peste două planuri cincinale, sau ceva mai mult, recolta globală anuală a culturilor de cereale va ajunge la 275-300 milioane de tone, ceea ce va depăşi cu 70 la sută recolta globală din anul 1952. Atunci în China se va produce anual în medie aproape 500 kg. de cereale de cap de locuitor.

Realizarea industrializării socialiste a ţării presupune desigur o ridicare permanentă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii pe baza dezvoltării producţiei. Metoda capitalistă de industrializare, adică industrializarea pe seama scăderii nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, este incompatibilă cu sistemul politic şi economic al Chinei populare. Planul primului cincinal prevede că productivitatea muncii va spori mai repede decît salariul. Prin aceasta, se va asigura acumularea mijloacelor de stat necesare dezvoltării industriei şi sporirii veniturilor statului. O astfel de politică corespunde în întregime intereselor de bază ale oamenilor muncii. Dar primul cincinal al R. P. Chineze nu prevede numai sporirea producţiei ci, odată cu aceasta, şi o sporire corespunzătoare a nivelului de trai material şi cultural al poporului. În anul 1953 puterea de cumpărare a populaţiei ţării s-a mărit, în comparaţie cu anul 1952, cu aproximativ 20 la sută. Creşterea permanentă a nivelului de trai al oamenilor muncii constituie un factor însemnat care contribuie la intensificarea participării active a maselor populare la opera construcţiei de stat, la creşterea iniţiativei creatoare a oamenilor muncii.

Industrializarea socialistă a Chinei, care se efectuează în condiţiile înapoierii ei economice şi culturale moştenite din trecut, începe cu dezvoltarea industriei grele. In realizarea acestei opere mărețe, poporul chinez întîmpină multe şi serioase greutăţi. Totuşi el le învinge cu bărbăţie şi merge pe deplin hotărît înainte. Subsolul Chinei ascunde imense bogăţii naturale, fapt confirmat încăodată în urma cercetărilor geologice făcute în anul 1953. Resursele naturale ale ţării pot satisface pe deplin necesităţile legate de industrializarea ţării şi de dezvoltarea multilaterală a industriei şi a întregii economii naţionale. Construcţia industrială din China, efectuată pe o scară largă, are nevoie însă de un număr foarte mare de cadre de conducere. De aceea pregătirea de cadre pentru industrie constituie o problemă însemnată şi serioasă. În primul plan cincinal al Chinei se prevede că pregătirea cadrelor pentru dezvoltarea industriei şi mai cu seamă pentru industria grea, este una dintre sarcinile cele mai de căpetenie. Pentru îndeplinirea acestei sarcini se folosesc cele mai variate metode şi forme, cum ar fi: pregătirea cadrelor în instituţiile superioare de învăţămînt şi şcoli speciale, la cursurile cu scurtă durată de studii, studiul fără scoaterea din producţie etc.

Industrializarea socialistă, sarcina grea pe care o duce la îndeplinire poporul chinez, are o uriaşă însemnătate pentru viitorul Chinei. Poporul chinez îşi mobilizează toate forţele pentru asigurarea îndeplinirii cu succes a acestei sarcini.

O condiţie extrem de importantă, care contribuie la realizarea cu succes a industrializării Chinei, este ajutorul acordat poporului chinez de Uniunea Sovietică.

In munca de construcţie industrială, Uniunea Sovietică acordă Chinei un mare ajutor, multilateral, permanent şi dezinteresat. Guvernul Uniunii Sovietice s-a oferit să ajute China în construirea şi reconstruirea a 141 de mari obiective industriale. După terminarea construirii acestor întreprinderi va creşte considerabil capacitatea de producţie a industriei ţării noastre. China va avea o industrie grea a ei proprie şi va dispune de o bază trainică pentru industrializarea întregii ţări.

Teoria leninist-stalinistă cu privire la industrializarea socialistă, precum şi experienţa practică a industrializării socialiste în U.R.S.S. constituie pentru poporul chinez un element conducător în munca de industrializare a ţării. Poporul chinez studiază cu un uriaş entuziasm înaintata experienţă, ştiinţă şi tehnică sovietică. Ajutorul Uniunii Sovietice acordat în opera de industrializare a ţării dă poporului chinez posibilitatea să învingă mari şi serioase greutăţi. Un rol însemnat în opera de industrializare a Chinei îl are de asemenea şi ajutorul primit din partea ţărilor de democraţie populară surori.

Poporul chinez a păşit la realizarea industrializării socialiste a ţării, punînd temelii temeinice acestei opere mărețe. Intr-un termen scurt, de trei ani, ce a trecut de la victoria revoluţiei — din anul 1949 pînă în 1952 — a fost încheiată cu succes refacerea economiei naţionale. Producţia anuală a celor mai însemnate categorii de produse industriale, precum şi producţia agricolă, au depăşit cel mai înalt nivel de producţie dinainte de război. În anul 1953, poporul chinez a păşit la îndeplinirea primului plan cincinal de construcţie economică, ajungînd de pe acum la mari realizări.

Întreprinderile de stat, particulare şi întreprinderile cooperatiste industriale au îndeplinit cu 106 la sută planul de stat pe anul 1953, depăşind cu 40 la sută nivelul de producţie al anului 1952. Numai în cursul anului 1953 au intrat în funcţiune 36 de mari unităţi industriale. Producţia mijloacelor de producţie a reprezentat la sfîrşitul anului 1953, 42 la sută din totalul producţiei industriale. În prezent poporul chinez, bazîndu-se pe aceste realizări, luptă pentru îndeplinirea şi depăşirea planurilor de producţie ale statului din cel de al doilea an al cincinalului. Valoarea producţiei globale a industriei va spori în 1954 cu 17 la sută faţă de anul 1953. Aceasta va crea condiţii favorabile pentru construcţia industrială în anii următori. Sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist Chinez, a Guvernului Popular Central şi a preşedintelui Mao Ţze-dun, cu ajutorul Uniunii Sovietice, poporul chinez va înfăptui cu succes opera de industrializare socialistă a ţării; China se va transforma într-o mare putere socialistă, într-una dintre cele mai înaintate ţări din lume, ceeace îi va da posibilitatea să aducă un aport şi mai mare în lupta pentru cauza păcii, democraţiei şi socialismului.

Lupta pentru drepturi a studenţilor brazilieni

MONTEVIDEO 26 (Agerpres). — După cum anunţă presa braziliană, în Brazilia se extinde mişcarea studenţilor pentru apărarea libertăţilor democratice. În diferite state din ţară au loc greve studenţeşti la care participă zeci de mii de studenţi şi elevi. Între 12 şi 15 septembrie s-a desfăşurat în statul Bahia greva studenţilor care a avut drept rezultat încetarea cursurilor în toate universităţile din acest stat. În statul Sao-Paolo au fost în grevă timp de patru zile, între 16 şi 20 septembrie — 14.000 de studenţi care au cerut lărgirea drepturilor organizaţiilor studenţeşti.

Discursul lui Attlee la deschiderea Congresului Partidului laburist

SCARBOROUGH 27 (Agerpres). — Luînd cuvîntul cu prilejul celui de al 53-lea Congres al Partidului laburist care s-a deschis la 27 septembrie la Scarborough, Clement Attlee s-a pronunţat, potrivit agenţiei „France Presse", în favoarea restabilirii cît mai grabnice a dreptului legitim al R. P. Chineze de a-şi trimite reprezentanţii în O.N.U. şi a cerut ca „Taivanul să fie înapoiat Chinei imediat după evacuarea trupelor lui Cian Kai-şi". La sfîrşitul discursului, Attlee a vorbit despre necesitatea coexistenţei paşnice opunîndu-se însă ca să se renunţe la aşa zisele „sisteme de apărare".

Cultură fizică şi sport

Intîlnirile internaţionale de fotbal dintre echipele U. R. S. S. şi R. P. Ungare

MOSCOVA 27 (Agerpres). — Pe stadionul central „Dinamo" din Moscova s-a disputat la 27 septembrie întîlnirea internaţională de fotbal dintre primele echipe reprezentative ale Uniunii Sovietice şi R. P. Ungare.

Echipele au aliniat următoarele formaţii:

R. P. Ungară: Grosics — Buzanski, Varhidi, Lantos — Bozsik, Szojka — Budai II, Kocsis, Hidegkuti, Puskas, Fenyvesi.

U.R.S.S.: Iaşin — Tişcenko, Başaşkin, Sedov — Voinov, Netto, Tatuşin, Simonian, Gogoberidze, Salnikov, Ilin. După saluturile tradiţionale fotbaliştii au schimbat fanioane şi buchete de flori.

Lovitura de începere o are echipa sovietică dar jucătorii maghiari intră repede în posesia balonului şi pornesc la atac. Apărarea gazdelor respinge atacul şi jucătorii sovietici îşi încearcă şansa, trăgînd la poartă de la distanţă. Grosics intervine cu siguranţă. Din nou atacanţii maghiari se îndreaptă spre poarta lui Iaşin. Budai şi Kocsis pierd mingea în luptă cu apărătorii echipei U.R.S.S. Apoi Grosics se remarcă prinzînd o minge înaltă care se îndrepta în gol. Jocul se desfăşoară acum în centrul terenului. Fotbaliştii sovietici acţionează cu pase lungi, în profunzime, în timp ce oaspeţii îşi pregătesc atacurile cu pase scurte, laterale. În minutele 8 şi 9, Puskas şi Kocsis trag foarte puternic la poartă. Prima lovitură este reţinută de Iaşin, dar la cea de a doua, numai bara salvează echipa U.R.S.S. de un gol aproape sigur. Jocul este foarte rapid. Începînd din minutul 10, echipa sovietică se instalează în careul de pedeapsă al echipei maghiare asaltînd poarta apărată de Grosics. În minutul 14 scorul este deschis. Ilin driblează pe Bozsik, pasează lui Simonian care face o cursă foarte rapidă pe partea stîngă a terenului şi centrează frumos în faţa porţii lui Grosics. Salnikov venit din spate face un adevărat plonjon şi loveşte mingea cu capul trimiţînd-o în plasă.

După pauză jocul continuă în acelaşi ritm susţinut. Apoi în minutul 60 după o admirabilă combinaţie cu Puskas, interul dreapta Kocsis reuşeşte să egaleze. Echipa sovietică contraatacă cu multă vigoare şi obţine trei lovituri de colţ dar nu izbuteşte să fructifice nici una. Sfîrşitul jocului găseşte echipa U.R.S.S. în careul echipei maghiare. Fotbaliştii maghiari luptă din răsputeri şi îndepărtează pericolele ivite. Întîlnirea se termină cu scorul de 1—1.

★

Stadionul Popular din Budapesta a găzduit duminică întîlnirea internaţională prietenească de fotbal dintre echipele reprezentative secunde ale R. P. Ungare şi U.R.S.S. Întîlnirea s-a terminat cu scorul de 3-0 în favoarea echipei sovietice.

Festivitatea de închidere a olimpiadei de şah

AMSTERDAM 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La Amsterdam a avut loc festivitatea de închidere a celei de a XI-a olimpiade de şah care s-a terminat cu o strălucită victorie a echipei Uniunii Sovietice.

Arbitrii turneului au anunţat clasamentul definitiv al echipelor care au luptat pentru titlul mondial. Acest clasament are următoarea înfăţişare: 1. U. R. S. S. 34 puncte; 2. Argentina 27 puncte; 3. Iugoslavia 26½ puncte; 4. R. Cehoslovacă 24½ puncte; 5. Germania occidentală 23½ puncte; 6. R. P. Ungară 23 puncte; 7. Israel 22 puncte; 8. Olanda 21 puncte; 9. Anglia 17 puncte; 10. R.P. Bulgaria 17 puncte; 11. Suedia 15 puncte; 12. Islanda 13½ puncte. Echipa Angliei a fost clasată înainte de R. P. Bulgaria deoarece în meciul direct între cele două echipe au învins şahiştii englezi.

CRONICA

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Dumitru Olteanu a fost numit Trimis Extraordinar şi Ministru Plenipotenţiar al R.P.R. în Italia, în locul tov. Aurel Mălnăşan, care a primit altă însărcinare.

(Agerpres)

SPECTACOLE

Marţi 28 Septembrie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare, Grădina „Progres": Intr-un port îndepărtat; Republica, Alex. Popov: Fetele din piaţa Spaniei; I. C. Frimu: Copiii străzii; Maxim Gorki: Complexul sportiv G.M.A., Vulpea păcălită, Vineri 13, Prietenul meu Pierre; Tineretului: Tinereţea lui Chopin; Timpuri Noi: Pămînt roditor, La răsărit de Marea Caspică, Trei saci cu vicleniI; Elena Pavel: Elixirul dragostei; Lumina, Gh. Doja: Preludiul gloriei; 8 Martie: Inima noastră; Unirea: Marile speranţe; Victoria: O noapte la Veneţia; Cultural: Aventură la Marienstadt; Constantin David: Pulbere argintie; Alex. Sahia: Călătorie îndepărtată; Flacăra: Concert internaţional, Întrecerile sportive prieteneşti; T. Vladimirescu: Fata cu părul cărunt; Munca: Sevastopol km. 4; Arta: Echipa de pe strada noastră; M. Eminescu: Căsătorie ciudată; Mioriţa: Suflete zbuciumate; Moşilor: Poemul dragostei; 23 August: Aleko; Donca Simo: Tînăra gardă (ambele serii); Ilie Pintilie: In vîrtejul dansului; 8 Mai: Fanfan la Tulipe; Volga: Primăvara; Vasile Roaită, Popular, 1 Mai: Un caz în taiga; Libertăţii: Locotenentul lui Rákoczi; N. Bălcescu: Poarta nr. 6; Olga Bancic: Balada Siberiei.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii